

Dolot

Leto VIII. — Štev. 7

V Ljubljani, dne 22. februarja 1952.

IZDAJA
FIZIKALNA
ZVEZA
SLOVENIJE

Dogodki
prihodnjega tedna
ZAKLJUČEK ZIMSKE
OLIMPIADE V OSLU

FIZIKALNI TEDNIK

TRIUMF NORVEŽANOV IN FINCEV

ter razočaranje Švedov v nordijskih disciplinah NA ŠESTIH ZIMSKIH OLIMPIJSKIH IGRAH

Andrea Mead osvojila tretjo zlato kolajno za Ameriko, Othmar Schneider pa drugo za Avstrijo
Naša tekmovalca Janko Štefe in Tine Mulej se v slalomu nista plasirala — Angležinja Jeanette Altwegg in Amerikan Richard Button zmagovalca v umetnem drsanju

Tekmovanje na VI. zimskih olimpijskih igrah so v tem tednu skoraj v vseh disciplinah potekala v znamenju velikih zmag tekmovalcev nordijskih držav, ki so si medsebojno razdelili olimpijske kolajne z izjemo Avstrijca Schneiderja v specialnem slalomu. Pri tekmovalkah pa sta za presenečenje poskrbeli Nemki Reichert in Buchner-Fischerjeva, ki sta se pridružili glavni favoritinji v specialnem slalomu Američanki Meadovi, dočim so tekmovalci srednjeevropskih držav, posebno Avstrijke, popolnoma razočarali. V umetnem drsanju je evropska prvakinja Angležinja Altwegg potrdila svojo veliko prednost tudi nad tekmovalkami iz evropskih držav, dočim American Button se vedno nima resnega tekmeča. Medsebojni racuni najmočnejših hokejskih držav so že delno razčisti po prebranih zmagah Kanade nad Češkoslovaško in ZDA nad Švico, tako da je obema predstavnikoma ameriškega kontinenta edini konkurent med evropskimi državami zaenkrat še samo reprezentanca Švedske.

Od naših tekmovalcev sta v tem tednu nastopila le Janko Štefe in Tine Mulej, in sicer samo v specialnem slalomu, kjer pa nista dosegla nobenega uspeha. Štefetu je sicer le malo manjkalo, da bi se ponovno uvrstil med najboljše svetovne alpske smučarje kakor v veslalomu, če ne bi v drugi vožnji zaradi velike hitrosti izpustil vratic. Tako sedaj polegamo edine upe na naši tekmovalki Kordezevo in Birkovo, ki bosta nastopili v soboto v teknu na 10 km, dočim od naših dveh skakalcev ne moremo pričakovati izrednega uspeha, razen če Klancnik ali Poldva v hudi mednarodni konkurenci, posebno Severnjakov, v nedeljo ne poskrbita za presenečenje na znani, izredno težki holmenkolinski skakalnici.

Norvežani so v enem dnevu osvojili kar vse tri zlate kolajne

Ponedeljek je bil najsrečnejši dan norveških smučarjev, ker so zmagali v vseh treh disciplinah, ki so bile na sporedu in tako v enem dnevu osvojili kar tri zlate kolajne: v teknu na 18 km, nordijski kombinaciji in hitrostnem drsanju na 1500 m. Menda tega niso niti sami pričakovali, ker so v teknu veljali kot glavni favoriti Švedski, za njimi pa Finci. Vendar je mladi, 23-letni neznan gozdni delavec Brenden poskrbel za presenečenje ter preprečiljivo premagal gardo finskih tekmečev in največjega švedskega favorita, starega Moro Nisse.

Brenden pred severnimi strokovnjaki na 18 km

Skandinavci so tekli 18 km na svoj običajni način. Navdušili so občinstvo s hitrostjo, močjo in stilom, njihovi časi pa so čudoviti. Na cilju so bili vsi sveži in so spravevali za čase, kot bi bili gledalci in ne bi pravkar pretekali tako naporne proge. Srednjeevropski niso mogli nicesar proti skandinavskim tekmovalcem. Prvih 17 mest so zasedli tekmeči s severa, šele 18. pa je bil Francoz in 19. Italijan. Nastopilo je 88 smučarjev iz 19 držav, med njimi tudi 24 tekmovalcev za nordijsko kombinacijo. Tekmovanje je bilo v okolici Holmenkollna s startom in ciljem pri skakalnici. Pristavovalo mu je okoli 55.000 gledalcev, med njimi mnogo Švedov, ki so prišli s posebnimi vlaki, da bodrilo in vidijo kot zmagovalca svojega Nilsa Karlssona, ki pa jih tokrat ni mogel razveseliti. Debele solze so jim tekle po licih, ko so po objavi rezultatov zvedeli, da je šele peti in da se je med prvo desetorico plasirala pet Fincev in dva Norvežana ter samo trije njihovi rojaki.

Rezultati teka na 18 km

1. Halgeir Brenden (Norveška)	1:01:34
2. Tapio Mäkelä (Finska)	1:02:09
3. Paavo Lonkila (Finska)	1:02:20
4. Heikki Hasu (Finska)	1:02:24
5. Nils Karlsson (Švedska)	1:02:56
6. Martin Stokken (Norveška)	1:03:00
7. Nils Täpp (Švedska)	1:03:35
8. Tauno Sipilä (Finska)	1:03:40
9. Gunnar Oestberg (Švedska)	1:03:44
10. Toivo Oikarinen (Finska)	1:04:07

11. Estenstad (Norveška) 1:04:26, 12. Kirikhold (Norveška) 1:04:53, 13. Ennar Josten (Švedska) 1:05:10, 14. Paavo Korhonen (Finska) 1:05:30, 15. Simon Slattvik (Norveška) 1:05:30, 16. Aulis Siponen (Finska) 1:06:03, 17. Otter Gjermundshaug (Norveška) 1:06:13, 18. Rone Madrilon (Francija) 1:06:48, 19. Federico De Florian (Italija) 1:06:54, 20. Per Gjelten (Norveška) 1:07:40, 21. Hoti Nieminen (Finska) 1:08:24, 22. Kenichi Yamoto (Japonska) 1:08:49, 23. Josef Schneeberger (Avstrija) 1:09:02, 24. Arrigo Belladio (Italija) 1:09:17, 25. Gerard Perrier (Francija) 1:09:17.
--

Slattvik premagal Hasuja v kombinaciji

Po končanem teknu na 18 km so Norvežanom zlate kolajne začele kar deževati. Simon Slattvik je z naskokom, ki ga je pridobil v skokih, v nordijski kombinaciji prehitel up Fincev Heikki Hasuja, čeprav je leta zasedel četrto mesto v teknu in peto v skokih. Slattvik je bil tri minute za Hasujem v teknu, vendar ta razlika ni Fincu zadostovala in tako je bil Norvežan prvi z razliko 4 točk. S tem je Slattvik priredil drugo presenečenje dneva, kakor njegov rojak Brenden, ker ni spadal med glavne favorite, Finca Hasu pa se je moral zadovoljiti le s srebrno kolajno.

Rezultati tekmovanja za nordijsko kombinacijo

SKOKI:	
1. Slattvik (Norveška)	223,5 točke
2. Stenersen (Norveška)	223,0 točke
3. Gjelten (Norveška)	212,0 točke
4. Eder (Avstrija)	209,0 točke
5. Hasu (Finska)	207,5 točke
6. Nieminen (Finska)	207,0 točke
TEK NA 18 km:	
1. Hasu (Finska)	1:02:24
2. Korhonen (Finska)	1:05:30
3. Slattvik (Norveška)	1:05:40
4. Siponen (Finska)	1:06:03
5. O. Gjermundshaug (Nor.)	1:06:13
6. Gjelten (Norveška)	1:07:40
SKUPNI PLASMA:	
1. Slattvik (Norveška)	451,621 t.
2. Hasu (Finska)	447,500 t.
3. Stenersen (Norveška)	436,333 t.
4. Korhonen (Finska)	434,727 t.
5. Gjelten (Norveška)	432,848 t.
6. O. Gjermundshaug (N.)	432,121 t.
7. Siponen (Finska)	425,200 t.
8. Nieminen (Finska)	424,181 t.
9. Eder (Avstrija)	420,575 t.
10. Supersaxo (Švica)	415,196 t.
11. Farwell (ZDA)	401,454 t.
12. Prueker (Italija)	397,970 t.
13. Elmsether (Švedska)	397,867 t.
14. Fujisawa (Japonska)	396,333 t.
15. Hauser (Nemčija)	393,176 t.

»Dosegel bom rekord v kolajnah na olimpiadi«

Rezultati hitrostnega drsanja na 1500 m

1. H. Andersen (Norveška)	2:20,4
2. Van Der Voort (Niz.)	2:20,6
3. Roald Aas (Norveška)	2:21,6
4. Asplund (Švedska)	2:22,6
5. Broekmann (Nizozemska)	2:22,8
6. Pakimena (Finska)	2:23,0
7. Salomaa (Finska)	2:23,3
8. Eriksson (Švedska)	2:23,4
9. Martinsen (Norveška)	2:23,4
10. Lorinc (Madžarska)	2:23,7
11. Saito (Japonska)	2:23,9
12. Maarse (Nemčija)	2:24,3
13. Werker (Zda)	2:24,3
14. Holwell (Anglija)	2:24,5
15. Stone (Norveška)	2:24,8

Pred 28.000 gledalci je Hjalmar Andersen v ponedeljek osvojil drugo zlato kolajno na letošnjih zimskih olimpijskih igrah v obupni in zagriženi borbi na 1500 m z Nizozemcem Vimom Van Der Voortom, katerega je premagal le za 2 desetinki sekunde. Med navdušeno množico Norvežanov je tudi vsa norveška kraljevska družina ploskala Andersenu, ki je svojim rojakom obljubil, da bo osvojil rekord v številu kolajn na eni sami olimpiadi, kar je tudi prihodnji dan izpolnil z zmago

na 10.000 m. Med tekmovalcem na Bislet stadionu je ves čas snežilo, tako da so doseženi časi slabši od pričakovanih, Sicer bi se znalo zgoditi,

Schneider prekosil Eriksena v slalomu

Alpski tekmovalci in tekmovalke so v nedeljo zvečer zapustili Norefjell in se preselili v Roedkleivo, kjer so v terek tekmovali v specialnem slalomu za moške, ki mu je prisostvovalo 20.000 gledalcev. To je bilo doslej najbolj zanimivo tekmovalje letošnje zimske olimpiade, ker je bila vidljivost dobra in se je lahko sledilo vsakemu tek-

da bi bil Andersen priredil veselje svojim rojakom tudi z izboljšanjem olimpijskega rekorda, ki ga drži Norvežan Svete Farstad s časom 2:17,6.

Schneider prekosil Eriksena v slalomu

bil le 4,5 sekunde slabši od najboljšega časa, doseženih v prvi vožnji. V drugi vožnji pa je zaradi velike hitrosti izpustil 40. vratica in izgubil mnogo časa ter je odstopil od tekmovanja. Če bi Štefe tudi v drugi vožnji dosegel isti čas kot v prvi, bi se prav gotovo uvrstil med prvo petnajstoročniko so bili po prvi vožnji boljši od

Rezultati specialnega slaloma za moške

1. Othmar Schneider (Avstrija)	2:00,0 (59,5 in 60,5)
2. Stein Eriksen (Norveška)	2:01,2 (59,2 in 62,0)
3. Guttom Berge (Norveška)	2:01,7 (61,1 in 60,6)
4. Zeno Colo (Italija)	2:01,8 (60,9 in 60,9)
5. Stig Sollander (Švedska)	2:02,5 (60,4 in 62,2)
6. James Couttet (Francija)	2:02,8 (61,1 in 61,7)
7. Fredy Rubi (Švica)	2:03,3 (63,6 in 59,7)
8. Per Rollun (Norveška)	2:04,5 (61,6 in 62,9)
9. Brooks Dodge (ZDA)	2:04,7 (61,4 in 63,3)
10. Franz Bumann (Švica)	2:04,8 (62,7 in 62,1)

11. Bernhard Perren (Švica) 2:05,1, 12. Hans Senger (Avstrija) 2:05,3, 13. Chihary Igava (Japonska) 2:05,7, 14. Firmin Mattis (Francija) 2:06,9, 15. Toni Obermüller (Nemčija) 2:07,5, 16. Pentti Alonen (Finska) 2:08,7, 17. Oile Dahlman (Švedska) 2:08,8, 18. Willy Klein (Nemčija) 2:08,9, 19. Jack Reddish (ZDA) 2:09,0, 20. Aake Nilsson (Švedska) 2:09,5, 21. Silvio Alvera (Italija) 2:09,8, 22. Maurice Sanglard (Francija) 2:10,0, 23. Christian Pravda (Avstrija) 2:09,7.
--

movalcu posebej od starta do cilja. Na 400 m dolgo progo z 200 m višinske razlike in 50 vratici je prejšnji večer zapadel lahen sneg, tako da je postala nekoliko lažja kakor je izgledala prej, ko je bila ena sama ledena plošča. Glavne vloge so igrali učitelji smučarske tehnike iz Srednje Evrope, Avstrijci, in Italijan Zeno Colo. Od Severnjakov jim je bil kos le nepozabni zmagovalec veselaslov v Norefjellu Stein Eriksen, ki je zasedel drugo mesto za Avstrijcem Othmarjem Schneiderjem.

Štefe in Mulej sta imela v terek slab dan

Vsak tekmovalce je moral prevoziti progo dvakrat, in sicer je bil pripuščen k drugi vožnji le pod pogojem, da je v prvi dosegel čas, boljši od 67 sekund. Ta čas pa je med 90 tekmovalci doseglo le 30, med njimi tudi naš Janko Štefe, ki bi se s svojim časom 67,7 sekunde uvrstil na 18. mesto, če bi vozil le enkrat. Njegov čas je

njeja samo po trije Norvežani, Svicarji, Francozi in Avstrijci, dva Američana ter po en Italijan, Japonec in Šved, ki pa v drugi vožnji vsi niso ponovili svojih prvih časov oziroma so tudi odstopili. Med tistimi, ki so samo enkrat prevozili progo in se niso uvrstili v končnem vrstnem plasmaju, ima najboljši čas Jugoslovian Janko Štefe, Tine Mulej je prvi del proge dober prevozil, v nadaljevanju prve vožnje pa je padel. Toda pobral se je in vozil naprej ter dosegel rezultat, ki je bil le 0,5 sekunde nad dovoljeno mejo, da bi lahko nastopil tudi v drugi vožnji.

Med 30 tekmovalci, ki so prevozili progo obkraj, je zmagal Avstrijec Othmar Schneider in tako osvojil prvo zlato kolajno za svojo državo. Stein Eriksen pa se je moral zadovoljiti le s srebrno. Zato pa je za presenečenje poskrbel drugi Norvežan Guttom Berge, ki se je plasiral pred Zenom Colom in kot tretji osvojil bronasto kolajno.

Andersen osvojil tretjo zlato kolajno

Hitrostno drsanje na 10.000 m je v terek dopolnilo privabilo spet poln stadion Bislet gledalcev, ki so vneto vzpodbujali tekmovalce, med njimi svojega ljubljena Andersena in malega Japonca Sugawaro, ki se je s kratkimi nogami vztrajno poganjal z dolгим Norvežanom. Dirka je bila ponoven uspeh 29-letnega Andersena, ki je na letošnjih zimskih olimpijskih igrah osvojil že tretjo zlato kolajno, za slovo od svoje športne kariere pa je postavil še nov olimpijski rekord v drsanju na 10.000 m.

Rezultati hitrostnega drsanja na 10.000 m

1. H. Andersen (Norveška)	14:45,8
2. Broekmann (Nizozemska)	17:10,6
3. Asplund (Švedska)	17:16,6
4. Lammio (Finska)	17:29,5
5. Huiskes (Nizozemska)	17:25,5
6. Haugli (Norveška)	17:30,2
7. Sugawara (Japonska)	17:34,0
8. Parkkinen (Finska)	17:36,8
9. Hedlund (Švedska)	17:39,2
10. Hearn (Anglija)	17:41,5
11. Mansbatta (Avstrija)	17:44,2
12. Salomaa (Finska)	17:49,6
13. Eriksson (Švedska)	17:52,8
14. Gomi (Japonska)	17:53,0
15. Holwell (Anglija)	18:02,4

Du Bief se ni revanžirala Altweggovi

Predsinčnjim je bilo na stadionu Bislet tekmovalje žensk v umetnem drsanju. Izvajale so drugi del sporeda — proste like. Naskok, ki ga je imela Angležinja Altwegg po prvem delu sporeda, ji je zadostoval, da je osvojila zlato kolajno na letošnji olimpiadi. Francozinji Du Bief se torej ni posrečilo povračilo za poraz na evropskem prvenstvu, temveč jo je prehitela tudi Američanka Albright, tako da se je morala zadovoljiti le z bronasto kolajno.

Rezultati umetnega drsanja za ženske

1. Jeanette Altwegg (Angl.)	161,765
2. Tenley Albright (ZDA)	158,133
3. Jacqueline Du Bief (Fr)	158,000
4. Sonja Klopfer (ZDA)	154,633
5. Suzanne Baxter (ZDA)	152,211
6. Virginia Morrow (Kan.)	149,333
7. Barbara Wyatt (Angl.)	146,377
8. Busch (Nemčija)	145,289
9. Osborn (Anglija)	144,767
10. Marlene (Kanada)	143,289
11. Kraft (Nemčija)	142,767
12. Dudzinsk (Nemčija)	142,767
13. Smith (Kanada)	138,220
14. Burley (Avstrija)	135,633
15. Wirz (Švica)	135,378

Američan Button brez konkurence

Pred tekmovalcem v hitrostnem drsanju na 10.000 m se je na Jordal Amfi stadionu začelo tekmovalje v umetnem drsanju za moške, ki so izvajali prvi del figur — obvezne like. Nastopilo je 14 tekmovalcev. Tekmovanje je pokazalo, da svetovni prvak in zmagovalec z olimpiade v St. Moritzu

Američan Richard Button še vedno nima nevarnega tekmeča, ker že po prvem delu tekmovalja vodi s precejšnjim naskokom, tako da bo gotovo tudi na tej olimpiadi osvojil zlato kolajno. Po obveznih likih so bili rezultati naslednji:

Rezultati umetnega drsanja za moške

1. Richard Button (ZDA)	100,2
2. Helmut Seibt (Avstrija)	97,7
3. James Grogan (ZDA)	97,7
4. Hayes Jenkins (ZDA)	97,7
5. Peter Firstbroek (Kanada)	97,7
6. Caro Fassi (Italija)	97,7

1. Richard Button (ZDA) 100,2, 2. Helmut Seibt (Avstrija) 97,7, 3. James Grogan (ZDA) 97,7, 4. Peter Firstbroek (Kanada) 97,7, 5. Hayes Jenkins (ZDA) 97,7, 6. Caro Fassi (Italija) 97,7, 7. Gilet (Francija) 83,2, 8. Stein (Nemčija) 76,9, 9. Pache (Švica) 74,9, 10. Cook (Danska) 69,5, 11. Appel (Avstrija) 68,2, 12. Swan (Avstrija) 67,4, 13. Quilos (Finska) 65,4 točke.

Sinoči so tekmovalci v umetnem drsanju nadaljevali z drugim delom tekmovalja v prostih likih. Američan

Janko Štefe nas je prijetno presenetil s svojim odličnim plasmajem v veslanomu, kar je doslej največji uspeh jugoslovanskih alpskih smučarjev na zimskih olimpiadah. Za to smo pričakovali, da se bo tudi v specialnem slalomu uvrstil med najboljše svetovne mojstre, kar se mu žal ni posrečilo

Richard Button je še bolj zvišal razliko v točkah in zmagal s prečnejšim naskokom pred drugim najboljšim tekmovalcem na olimpiadi, evropskim pravom Avstrijcem Helmutom Seibliko v točkah in zmagal s prečnejšim naskokom pred drugim najboljšim tekmovalcem na olimpiadi, evropskim pr-

Zmaga Fincev v smučarskem maratonu

Veliki dan nordijskega smučanja je zasijal v vsej svoji polnosti. Vroča bitka med tekaci Finske, Švedske in Norveške je po dolgih letih končno dočkala svoj veliki trenutek.

Švedski poraženi tam, kjer so najbolj pričakovali zmago

Na zadnjih dveh olimpiadah v smučarskem maratonu so zmagali Švedski, vendar so Norvežani in Finci potprežljivo čakali, da dokažejo učiteljem svoj napredek. Švedska nadmoč se je zrušila v sredo pod skakalnico v Holmenkollnu, kjer je bil cilj teka na 50 km. Tekmovanje se je končalo z velikim triumfom Fincev, afirmacijo Norvežanov in fiaskom Švedov, ki so na letošnji olimpiadi doživeli popoln poraz, posebno pa v teknu na 50 km, kjer so pričakovali skoraj sigurno zmago. Ne smemo namreč pozabiti, da so Švedski leta 1948 na olimpiadi v St. Moritzu imeli v tej najtežji smučarski disciplini zmagovalca Nilsa Karlssona in drugoplasiranega Erikssona, na svetovnem prvenstvu l. 1950 v Rumfordu v ZDA pa so osvojili vsa tri prva mesta, dočim so sedaj na olimpiadi med prvo desetorico zasedli le šesto in deseto mesto, pred starim Moro Nisse pa so se zvrstili trije Finci in dva Norvežana. Edina tolažba za Švede je, da je vladalo pravo »finsko ozračje« s temperaturo okoli 0 stopinj, s snegom, ki ni prehitel, z nekaj megle in s ciljem, kjer je bilo nekaj stopnjic celo nad ničlo.

Hakulinen dosegel najboljši čas vseh dosedanjih olimpiad

Zmagovalec velikega maratonskega teka na letošnji olimpiadi je 27-letni gozdni delavec Finca Veikko Hakulinen, čeprav so vsi mislili, da je njegova smučarska kariera končana pred nekaj meseci, ko si je med delom zlo-mlimo nogo, kakar je za dva meseca prenehal s treningom in je šele nedavno zopet nadel smuči. Njegov čas 3:33:33 je odličien in najboljši, kar so jih dosegli na dosedanjih olimpiadah.

To veliko bitko je spremljalo 20.000 gledalcev na cilju, nad 20.000 pa jih je stalo na najbolj razglednih točkah ob progi. Tisoči turistov iz Švedske so prišli samo na to tekmovalje, vendar so se v sredo zvečer vračali domov zelo žalostni. Zanje je bil ta dan pravo narodno žalovanje. Več kot 40.000 Fincev in Norvežanov pa je po koncu tekmovalja nosilo v triumfu zmagovalca in drugoplasiranega 34-letnega kmeta Finca Kolehmainena, očeta štirih hčera. Zanimivo je, da je četrto mesto zasedel Norvežan Oekern, čeprav je star že 42 let. Trije med 36 tekmovalci pa niso prišli na cilj, dočim ameriško moštvo ni startalo, ker je zdravnik izjavil, da tekmovalci niso sposobni za take napore. Borba je bila namreč tako ostra, da so mnogi tekmovalci odklonili vsakršno pijačo, da ne bi zgubljali časa med tekom. Zmagovalec je na cilju dejal, da se je med vožnjo ustavil le dvakrat, da bi si na novo namazal smuči.

Rezultati teka na 50 km

1. Veikko Hakulinen (Finska)	3:33:33
2. Eero Kohlainen (Finska)	3:38:11
3. Marger Estenstad (Norveška)	3:38:28
4. Olaf Oekern (Norveška)	3:38:45
5. Kalevi Mononen (Finska)	3:39:21
6. Nils Karlsson (Švedska)	3:39:30
7. Edvin Landsen (Norveška)	3:40:43
8. Harald Maartman (Norveška)	3:43:43
9. Pekka Kuvaja (Finska)	3:46:31
10. Anders Törnkvist (Švedska)	3:49:22

11. Benoit Carrara (Francija) 3:55:16, 12. Gunnar Eriksson (Švedska) 3:57:46, 13. Arthur Herdin (Švedska) 3:57:46, 14. Jaroslav Cardal (CSR) 4:01:49, 15. Otto Bayeler (Švica) 4:06:15, 16. Alfred Roch (Švica) 4:09:39, 17. Karl Hischer (Švica) 4:33:46, 18. Severino Compagnoni (Italija) 4:16:13, 19. Antenore Cuel (Italija) 4:16:26, 20. Josef Schnyder (Švica) 4:18:45.
--

Meadova dosegla svojo drugo zmago

Drugo veliko tekmovalje predvčerajšnje dneva je bil specialni slalom za ženske v Roedkleivi, kjer je 19-letna Američanka Andrea Mead-Lawrence kot prva Američanka osvojila drugo zlato kolajno na eni zimski olimpiadi. Veliko presenečenje tega tekmovalja pa ni toliko druga zmaga Američanke, kar so v glavnem po njeni zmagi v Norefjellu vsi pričakovali, temveč izvrstni plasma Nemk Reichertove in Buchner-Fischerjeve. Andrea Mead je v prvi vožnji padla, vendar se je hitro dvignila in dosegla čas 67,2. V drugi vožnji pa je tvegala in se vrgla na progo brez vsake previdnosti. Dosegla je čudovit čas 63,4, ki je bil boljši za 2 sekundi od najboljšega naslednjega časa Nemke Reichertove. Tekmovanje pa se je končalo z velikim neuspehom avstrijskih zastopnic, ker sta Mahringerjeva in Romova padli in zaradi tega zasedli slabi mesti. Najboljša Avstrijka Trude Beiser-Johm je bila šele deveta, Seilerjeva 17, Erika Mahringer 22., Dagmar Rom pa celo 26. Proga je bila dolga 400 m s 150 m

Rezultati specialnega slaloma za ženske

1. A. Mead-Lawrence (ZDA)	2:10,6
2. Ossi Reichert (Nemčija)	2:11,4
3. A. Buchner (Nemčija)	2:13,3
4. Celina Seghi (Italija)	2:13,8
5. Imogene Opton (ZDA)	2:14,1
6. Madeleine Berthod (Švica)	2:14,9
7. Marysette Agnel (Francija)	2:15,7
8. Giuliana Minuzzo (Italija)	2:15,9
9. T. Beiser-Johm (Avstr.)	2:15,9

Okrožnizletilobodo prvarerna preizkušnja Partizana' Mednarodni mladinski smučarski troboji so pred nami

Več let je že minilo od tedaj, odkar smo imeli priložnost videti pri nas zanje večje telovadne nastope. S tem sicer ni rečeno, da je v organizaciji zamrla delavnost, saj je privedla pred dvema leti dolga vrsta društev svoje društevne nastope. Vendar s tem le ni mogoče opraviti prečinite nedelavnosti, ki se je pokazala lani.

Dobro leto in pol je minilo od tedaj, ko smo dobili pri nas nove zletne vaje. Ne dolgo za tem so bile prve republiške predelave, ki so se za tem še ponavljale. Davno je že tudi, odkar so izšle brošure z besedilom vaj za vse oddelke. Sestavo s kiji za članice je pripravila Vazozava, za mladinke Čelikova in Sifrerjeva, za starejše pionirke. Vse vaje za ženske oddelke niso pretežke in so zavoljo tega v celoti pristopne. Podobna je tudi sestava za člane, ki jo je pripravil Rafo Ban, medtem ko vaje za mladince s palicami niso bile primerne in je bilo treba sestaviti nove. Tudi pri vajah za starejši pionirje se je pokazalo, da jih pionirji le težko v celoti obvladajo, kar gre na račun mnogih premen.

Pred nedavnim je bil v Beogradu zbor republiških načelnikov in načelnic, kjer so se temeljito pogovorili o pristopnosti vseh sestav. Vaje pionirjev bodo ostale za sedaj take, kakršne so, vendar jih bodo po potrebi skrajšali, če se bo pred zletom pokazalo, da jih le ni mogoče obvladati. Za mladince smo dobili, kakor rečeno, novo sestavo, prav tako s palicami, ki pa je dosti primernejša od prejšnje in se je bodo mladinci lažje naučili. Poleg vseh omenjenih sestav pa je zbor načelnikov sprejel še dve novi sestavi, in sicer za mladince in člane ter za mladinke in članice iz vsških društev. Ker imajo manjša podezelska društva navadno skupno vadbo za člane in mladince, jim bo s temi vajami, ki so posebno lahke, a lepe in tekoče, omogočena še vnaprej skupna vadba.

Za vse vaje moških oddelkov je že bila skupna celotedska predelava v Beogradu, ki so se je udeležili za sedaj v glavnem le poklicni potujoči prednjaki. Za ženske oddelke pa je prav te dni v Ljubljani večji seminar, ki se ga udeležuje poleg vadiateljev iz Slovenije tudi večje število vodnic iz drugih republik.

TUDI V LJUBLJANI BO ZBOR OKROŽNIH NAČELNIKOV IN NAČELNIC

Zaradi izboljšanja dela v »Partizanu« in zlasti zavoljo posebnih namenov, ki se pojavljajo v zvezi z II. zveznim zletom, bodo prišli 2. marca v Ljubljano vsi okrožni načelniki in načelnice, da od podrobnosti izdelajo načrt bodočega dela organizacije v naši republici. Ugotovili bodo vse pomanjkljivosti v dosedanjem delu, ugotovili število nastopajočih na okrožnih zletih, izdelali okvirni program za te nastope in končno pripravili podroben načrt priprav za zvezni zlet. Hkrati s tem se bodo seveda temeljito pogovorili tudi o problemu vadiateljstva in o vadiateljskih tečajih.

Brez dvoma bo zbor načelnikov kritično ugotovil, da dosedanje priprave za zlet v nobenem primeru ne zadovoljujejo. Leto dni je za tako obsežne priprave le kratka doba, zlasti če se hočemo izogniti kampanjskemu načinu dela, vendar je še vedno mogoče nadoknaditi zamujeno, toda s takojšnjim in najmušnejšim delom. Za preizkušnjo naših sposobnosti in za pripravo na zvezni zlet so letos v koledarju okrožni zlet. Le malo časa nam še preostaja do spomladi, ko bo treba pokazati sadove dosedanjega dela.

Okrožni odbori so bili ustanovljeni pred dobrim letom. Ze v tej razmeroma kratki dobi so postali središče vse dejavnosti telovadne organizacije. Zdej je pred njimi prva večja naloga — okrožni zlet. Ali se bodo okrožni odbori izkazali pri tem zadosti organizacijsko močno? Ali bodo sami zlet zadosti velike manifestacije mladine za telesno vzgojo? Ali bodo zlet dovolj množični in strokovno zadovoljivo pripravljene? Vse to so vprašanja, ki se pojavljajo v času, ko privikar pričakujemo, da nam okrožja pokažejo svoje zmogljivosti. Brez dvoma bo-

do močnejša okrožja lahko dobro opravila svojo nalogo, toda le v primeru, če so doslej že v celoti razvil vse priprave. Kljub temu pa bo treba v slednjih, kakor tudi v šibkejših okrožjih, misliti na odločno odpravo pomanjkljivosti, ki so nam doslej v podobnih, bodisi večjih ali manjših prireditvah, naravnost dušile razvoj organizacije. Tu je treba misliti v prvi vrsti na izkoreninjenje navade, da pripravljamo naše prireditve docela kampanjsko.

Mesec dni pred nastopom začeti s pripravami je navada, ki se je pri nas že kar nekako udomačila.

Takšen način dela je kampanjski in nima prave nobene vrednosti, v kolikor ni celo škodljiv, škodljiv v prvi vrsti zaradi tega, ker s tem mladino navajamo k polovičarstvu in površnosti. Tesno s tem v zvezi pa se poraja še en pojav — namreč diletantstvo. Dosti je že bilo pri nas nastopov in tudi akademij, toda priznajmo, dobršen del teh je bil vse preveč primitivnih, da bi mogli biti organizaciji v ponos. Glede tega se je treba zavedati, da si bomo samno s kakovostnimi pri-

reditvami pridobili nove prijatelje in pritegnili v naše vrste več mladine.

Zdej, ko smo sredi priprav na okrožne zlete, je prav, če nekoliko razmišljamo o gornjem in gotovo bomo na podlagi tega spremenili vrsto dosedanjih pomanjkljivih ukrepov.

OKROŽNI ZLETI MORAJO BITI ZDRUŽENI S TEKMOVANJI GLAVNIH ŠPORTNIH PANOG

Brez dvoma bodo osrednje in glavne točke na zletih v množičnih nastopih članstva v prostih vajah. Ko smo govorili o kampanjski pri-

pravi, ali bolje o odpravi kampanjskosti, smo mislili v prvi vrsti na učenje prostih vaj. Le-te vse predi učimo tedaj, ko nam že »steče voda v grlo«. Sedaj je še čas, da se popravljamo zamujeno. Treba je storiti vse za obisk društev po članih okrožnih strokovnih odborov ali po poklicnih okrožnih vadiateljih. Če bodo okrožja dovoljno rešila to vprašanje, potem je uspeh okrožnega nastopa zajamčen.

Tako bodo obsejali okrožni nastopi množične proste vaje vseh od-

delkov, množičen nastop v vajah na orodju in morda še nastop v tej ali drugi športni panogi. To pa še ni vse. Da bo mladina sodelovala s prazničnim občutkom, mora tudi tekmoovati. Zavoljo tega bo treba prirediti v okviru zleta množična tekmoovanja v vseh panogah, ki jih goje v društvih. Poseben poudarek bo treba dati taktičnim tekmoovanjem v plavalju, v odbojki in kajpak tudi v vajah na orodju za vse razrede. Prav nič ne bo narobe, če bodo k tekmoovanjem pripušeni samo tisti posamezniki, ki bodo sodelovali na nastopu, saj bo taktično pravilo veljalo tudi na zveznem zletu prihodnjega leta.

V zvezi z gmočnimi vprašanji okoli okrožnih zletov se pojavlja vprašanje, kdo bo nosil stroške potovanja in prehrane za sodelujoče in od kod denar za kroje. Tu je odgovor samo eden: stroške za sebe nosi vsak sam! Prav je tako, saj človek v celoti ceni le tisto, za kar nekaj žrtvuje. Pri vsem tem pa seveda ni treba računati na kdove kako visoke vsote; vožnja po železnici bo znižana, hrana enolončnica bo cenena in tudi telovadni kroji ne bo tako pretirano dragi. Treba bo organizirati le štedljivo po društvih, pa bo denar ob pravem času pri roki. To velja za sodelovanje na okrožnem in taktično tudi pozneje na zveznem zletu.

Danes, ko je partizanski družštvom objubljena vsa pomoč, ni vseeno, kako se bo organizacija izkazala ob svoji prvi večji manifestaciji, hkrati s tem pa kajpak tudi ne smemo ostati ravnodušni ob vprašanju, kako bodo okrožja prestala prvo preizkušnjo v pripravah na zvezni zlet. Upajmo, da najboljši, saj je »Partizan« nova organizacija, ki ne sme zatajiti slavnega imena, ki ga nosi.

Marjan Jelčnik

V prihodnjih dveh tedajah se bodo srečali naši najmlajši smučarski tekmovalci z našimi severnimi in zahodnimi sosedi na treh bojiščih. Na Grlitzu v Avstriji se bodo pomerili mladinci v slalomu in veleslalomu že v nedeljo, isto nedeljo bodo v Celju nastopili skakači, prihodnjega nedeljo 2. marca, pa bodo se teki v Trbižu. V vsaki disciplini bo ocenjenih 8 tekmovalcev, troboji v vseh treh krajih pa se bodo ocenili kot celota.

Zamisel za izvedbo mladinskih trobojev je dala Smučarska zveza Slovenije že septembra preteklega leta na sestanku zastopnikov treh zvez v Celovcu. Vsi zastopniki so takrat z veseljem sprejeli predlog, kar dokazuje tudi dejstvo, da bodo skakači iz Italije in Avstrije pripeljali k nam njihovi najboljši strokovnjaki.

Ker bodo v skokih in alpskih disciplinah nastopali samo mladinci do 18 leta starosti, se je Smučarska zveza Slovenije znašla pred težko nalogo. (Pri nas je namreč starostna meja mladincev 20 let). Glede na to dejstvo je bilo potrebno pregledati številna poročila o tekmovaljih ter izbrati tiste, katerim bo poverjena težka naloga.

V Avstriji bodo pod vodstvom tov. Dermote in trenerja Cirila Pračka odpovali mladinci Sumi Janko (Kranj), Stucin Karol (Tržič), Juvančič Jule (St. Vid), Remec Miha, Jarec Aleš (Lesce), Janc Milan (Ljubljana), Klinar Miran, Klinar Stanko, Stravs Marjan in Pristov Franc (Jesenice).

Ker poznamo visoko kvaliteto alpskega smučanja v Avstriji in Italiji, zato od teh mladincev ne moremo pričakovati, da bodo dosegli najboljša mesta. Od njih smemo pričakovati samo to, da kot celota ne bodo preveč zaostali za svojimi nasprotniki.

V Celje je bilo pozvanih 15 skakačev in bo končna izbira reprezentatov izvršena šele na treningu pred tekmoovanjem. Imena Podlogar Janez, Rojina Milan, Gorjanc Ljotje, Franko Matija, Škrba Slavko in drugih so slovenskim tekmovalcem že precej poznana, saj jih najdemo vedno na prvih mestih. Tudi njihova kvaliteta je na precej visoki stopnji. Nasprotno tudi vemo, da skoki v Italiji in Avstriji niso na zadovoljni višini. Zato lahko pričakujemo, da bodo v Celju rezultati za nas ugodnejši. Italijani so že javili svoje tekmovalce, vodil pa jih bo g. Flumiani, referent za skoke pri Italijanski smučarski zvezi.

Zaključni del mladinskega troboja bo v Trbižu nedeljo kasneje, kjer bodo nastopili tekači. Sosednje Smučarske zveze so pristale na to, da je starostna meja tekačev lahko 20 let. Zato bomo v Trbižu lahko poslali vse najboljše mladince tekače. Imena so letos precej poznana. To so mladinski državni in republiški prvaki Goričnik iz Lesca, Golob, Urec Florjan in Vodnov iz Gorjter Kalan in Brezovšek iz Ljubljane, ki so se doslej uveljavili na vseh domačih tekmovaljih. Izgledi za ugodne rezultate v Trbižu so veliki, saj je znano, da Avstrija ni dežela, v kateri bi se tek gojil tako, kakor alpske discipline. Vrednost italijanskih tekačev je velika, pa tudi našim tekmovalcem dobro poznana. Ne poznamo pa vrednosti njihovih mladincev. Vkljub temu pa upamo, da se bodo naši tekači dobro držali in morda prinesli dokončno zmago v celotnem troboju.

SMUČARSKA ZVEZA SLOVENIJE

prosi vse organizacije, ki prirejajo smučarska tekmoovanja, da po en izvod rezultatov in kratko poročilo pošljejo v svrhu evidencie na naslov: Smučarska zveza Slovenije, Ljubljana - Poštni predel 136.

V Poljčanah je kar mrgolelo pionirjev na smučeh

Na smučarskih terenih pod vzhodjem Boča je kar mrgolelo pionirjev. Podoba je da bo ta športna panoga v Poljčanah zajela vse naše mladino, saj so bili do besedno vsi na smučeh. Svoje udeležbo so prijaviše skoraj vse šole in gimnazije v okraju. Pohvaliti moramo pionirje iz Slov. Bistrice in Makol, ki so na tekmovalje prišli prvi. In še to bi poudarjali, da so bili malkotki tekmovalci — pionirji sami kmečki fantje. Nastopili so v smuku, slalomu in skokih. Skoraj vsa boljša mesta so zasedli poljčanski pionirji, ki so prago dobro poznali, saj so se tri dni skrbno pripravljali pod vodstvom tov. Mesariča. Toda, da se ne bi fantiči prevelj, moramo kar tako povedati, da bi verjetno prav istim urah predia, če bi morali nastopiti v Makolah in Slov. Bistrici. V smuku je zmagal Štih, prav tako tudi v slalomu. Pionirje so tekmovali v smuku. Najboljša je bila Praterner iz Poljčan. V skokih je zmagal Kmetec iz Slov. Bistrice.

Tekmovalje je lepo uspelo, saj so bili z njim zadovoljni tako številna mladina, kakor tudi dobro razpoloženo občinstvo. Največ zasluga za lepo izvedeno tekmovalje ima profesorski zbor poljčanske gimnazije, posebej pa moramo pohvaliti prof. Zalika in Kolariča.

130 smučarjev je nastopilo v Murski Soboti

Smučarski klub »MUR« iz Murske Sobotje je v pretekli zimi izdelal nekaj tekem na Pohorju, ker je bilo Prekmurje brez snega. Letos pa se je razvila polna dejavnost v samem Prekmurju. V januarju so imeli dva smučarska tečaja na Pohorju, organizirali so tudi autoskyring. Vsako nedeljo pa so znova smučarske tekme na vseh pobočjih v bližini Sobotje. Tako so tekmovali pred nedavnim v teku, skokih in sankanju. Nastopilo je okrog 130 smučarjev.

Rezultati: pionirji (tek 1 km) 1. Velner, 2. Lednik itd. Med mladinci (5 km) je zmagal Hlebec, sledil pa mu je Sugman. Mladinke in članice so tekmovali v teku na 1 km. Zmagala je Cermanova pred Saterljevo. Člani so prav tako nastopili v teku na 5 km. Najuspešnejši je bil Bregant, ki je bil le za nekaj sekund boljši od Dajčmana. Člani in mladinci so tekmovali tudi v slalomu in v skokih. Med skakalci so bili najuspešnejši Horvat, Titam, Glup in Velner. Organizacija tekmovalja je bila dobra, disciplina pa je bila vzorna.

Na Gorjancih so priredili tečaj

Po dolgih letih je narava letos obdarila s snegom tudi našo Dolenjsko. Smučarji so domala že pozabili na svoje smuči, medtem ko jih mlajši v zadnjih letih niso nabavljali. Ob neandnih tako ugodnih snežnih razmerah je mladina naglo hotela urejati svoje opremo, a hkrati se je pokazala potreba po dobrih instruktorjih smučanja, ki bodo v društvih »Partizan« nudili pomoč vsaj pionirjem.

Okrajni odbor »Partizan« v Novem mestu je naglo uklenil potrebno in organiziral ob gmočni pomoči mestnega ljudskega odbora smučarski tečaj za vadielje. Vodstvo tečaja je prevzel prof. Glonar, za kraj tečaja pa je bil izbran Padersčitev planinski dom na Gorjancih. Tečaj je trajal šest dni in ga je obiskovalo osem tečajnikov. Tako so po dolgem premoru spet začeli smučati okoli te planinske postojanke, v času tečaja sprva po tečajnikih, pozneje pa tudi po ostalih smučarjih.

Vsi tečajniki ki so v tečaju veliko pridobili, so v svojih društvih takoj prišli za delo. Dokaz za to so lepa in množična tekmoovanja v smučanju, ki so jih doslej izvedla društva v Novem mestu, Smihelu in Sempetru. Skoda, da so tokrat izostali tečajniki, ki bi prave lahko veliko koristili v obnovnem razvoju smučanja na Dolenjskem.

Omočimo olimpijskim kandidatom Kebru, Dobrinu in Porenti olimpijski trening!

V eni izmed zadnjih števil našega lista smo objavili kratko vest, da so tudi naši skakalci v vodo sprejeti med olimpijske kandidate. Zanimivo bi bilo ugotoviti stvarno stanje našega skakalnega športa na splošno, predvsem pa, kakšne perspektive se odpirajo našim skakalcem v vodo pred odhodom v Helsinko.

Pred nedavnim je prejela Ilirija obvestilo izvršnega odbora Plavalne zveze Jugoslavije, da so uvrščeni med olimpijske kandidata tudi skakalci v vodo, in sicer Porenta Marko, Keber Milan in Dobrin Jože. V dopisu je bilo pristavljeno, da se morajo ti trije pripraviti po svojih močeh vse dotlej, dokler ne bodo odšli na skupen trening. Naši skakalci se že dalj časa pripravljajo za odhod na enomesečno strokovno izpopolnjevanje, ki bo na Dunaju pod vodstvom znanega avstrijskega strokovnjaka Marchulle. Tam bodo trenirali z avstrijskimi skakalci, da si pridobijo še kvalitetnejše znanje. Po pregledu lanskih tekem moremo ugotoviti, da so naši skakalci dosegli naravnost odlične rezultate. Pregledali smo vrsto najboljših evropskih skakalcev in ugotovili razveseljivo dejstvo, da vsa trojica uvršča med prvo deseterico evropske elite. Nedvomno je to sijajen uspeh! Vediti namreč moramo, pod kakšnimi pogoji žive naši sk-

kalci in kako se pripravljajo drugod. Medtem ko traja pri nas sezona tri do štiri mesece, skakejo odnoseno trenirajo v drugih državah praktično vse leto. To je prvi problem, ki ga bomo morali tudi v prihodnosti nujno rešiti, če bomo hoteli doseči večji in kvalitetnejši razmah našega skakalnega športa v vodo. Drug tak problem je trener. Pri nas smo lani zabeležili zares izrede napredek pri naših treh najboljših skakalcih, ko so skoraj mesec dni trenirali pod večšo roko avstrijskega strokovnjaka Marchulle. Ko pa je Marchulla odšel, so se fantje znašli spet osamljeni in ni bilo tako popolnega strokovnjaka, ki bi jim mogel nuditi vso pomoč pri nadaljnjem izpopolnjevanju. Pri nas imamo sicer dva trenerja, dr. Kordeliča in Priboska, vendar za tako izpopolnjevanje tekmovalce, kot so že trije, preje omenjeni tekmovalci, njihovo znanje ne zadošča. Čeprav sta Priboske in Kordelič preizkušena mednarodna tekmovalca, vendar to ne zadostuje, ker jima primanjkuje trenerskih pedagoških prijemov in izkustev, ki pa bi si jih lahko pridobila v tujini. Torej — tu je drugi problem, ki ga bomo morali poleg gradnje zimskih bazenov tudi že v bližnji bodočnosti uspešno rešiti. V mednarodnih nastopih v preteklem letu s Francijo, Italijo, Avstrijo so naši skakalci v vodo z uspešnim nastopom potrdili svojo evropsko vrednost, saj

so se, kakor vidimo danes, potovaljo celo za boljša mesta med prvo deseterico. Naša osnovna dolžnost je torej, da jim prav danes, ko potrebujejo v svoji razvojni stopnji vsestranskega razumevanja in podpore, priskočimo na pomoč in jim nudimo vsa naša razpoložljiva sredstva.

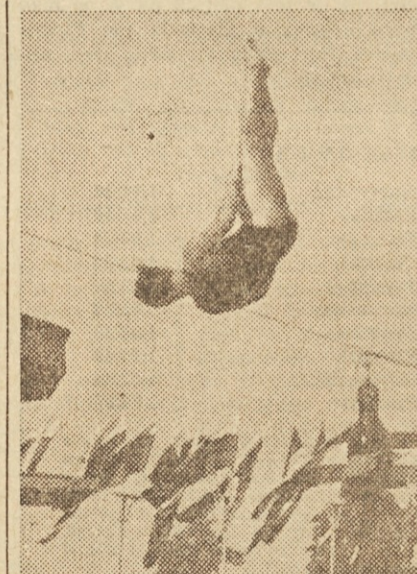
Ze danes vemo, da bo konec maja in v začetku junija t. l. povratna tekma s Francijo v Parizu, tako tudi srečanje z Avstrijo v enem izmed naših bazenov, kasneje pa še povratna tekma v Svedsko v Stockholmu. Zato moramo že danes misliti na strokovno izpopolnjevanje naših skakalcev. Morda bi kdo mislil, da v tem času naši skakalci počivajo. Nasprotno, z največjo vnemo

Krimu primankuje tehničnega kadra

Smučarski klub Krim je morda danes eden izmed redkih športnih kolektivov, ki ima tako disciplinirano članstvo. Vsa leta nazaj so na tekmovalnih vseh smučarskih disciplinah Krimci dosegli prav lepe uspehe, v zadnjem času pa smo zasledili, da je v klubu nekaj zastoj. Zvedeli smo, da se

klub bori z različnimi težavami, ki jim nihakor ni kos. Predsednik društva tov. Naglič vsestransko pomaga tako z nasveti, kakor tudi s svojo osebno intervencijo. Večina članstva (v mislih imamo tekmovalni kader), je ta čas na odluzenju kadrovskega roka, zato tudi ni tolikšnih uspehov, kakor prejšnjega leta. Znan skakalca Paškulin in Kurelovič, dalje večina tekačev, ki bi morali prav v letošnji sezoni doseči polni razmah, so odtegnjeni od treninga in se nahajajo v vojaških enotah. V splošnem smemo trdit, da so skakalci in alpski vozači še najmlajši izvir. Med tekači so tudi danes nekateri izvrstni posamezniki, vendar je vsakodnevno delo, boštivi v šoli ali v uradih, onemogočilo tekmovalnemu kadru, da bi se izpopolnjevali in dosegel nadpovprečno raven. Težave so tudi z revkviziti. Ob tej priložnosti bi morda nekoliko opozorili upravo društva, da po svojih močeh tudi smučarjem pomaga in jim nudi najnujnejšo smučarsko opremo.

Največje težave so pač s strokovnim kadrom. V mislih imamo organizatorje, ki jih je nedvomno premalo. Ta problem bodo morali smučarji Krima čimprej rešiti. Ni naš namen reševati to problematiko, vendar se nam zdi, da je to predmet resnega pomenka s strokovnjaki Smučarske zveze Slovenije, ki bodo prav gotovo v vsakem oziru pomagali sicer tako agilnemu smučarskemu kolektivju, kakor je to prav ljubljanski Krim. Slabe snežne razmere v prejšnjih letih so povsem onemogočile vzgojiti najmlajši, pionirski kader, zato so danes v društvu le starejši mladinci, primanjkuje pa najmlajših smučarjev. Letos, ko imamo dovolj snega, pa spet ni delavcev, da bi vzgojili nov naraščaj, ki bi moral prej ali slej nadomestiti starejše mladince. Seveda to so nekoliko težji problemi, vendar lahko z dobro voljo uspešno premostimo tudi takšne težave.

Dobrin Jože, državni reprezentant v skokih v vodo

se pripravljajo v telovadnici, kar pa je seveda vse premalo. Kljub prizadevnosti in trdni volji se prav gotovo ne bo posrečilo tej trojici poseči v ostro in odločilno borbo z izvrstno treniranimi inozemci, zato je nujno, da vodilni in odločujoči forumi resno priskočijo na pomoč, saj morajo fantje svoj program že danes izpopolnjevati z uvedbo težjih skokov, kar pa je v telovadnici nemogoče, kar pa jim preostane časa v poletnih mesecih, pa prav gotovo ne bo zadošča. Kako naj se torej naši skakalci čim bolj temeljito pripravljajo za vsa ta srečanja?

V dopisu Plavalne zveze Jugoslavije je bilo tudi rečeno, da vse stroške teh priprav nosi klub sam, v našem primeru torej ljubljanska Ilirija. Trenutno pa je PK Ilirija brez finančnih sredstev in zato ni misliti na kakršno koli podporo, ki naj bi jo prejeli ti fantje od svojega matičnega društva. Ali naj do vpoklica olimpijskih kandidatov na skupen trening, ki bo šele v začetku maja meseca, naši fantje spijo zimsko spanje? Tega ne moremo dopustiti, zato že danes opozarjamo vse naše odločujoče forume, naj Dobrinu, Kebru in Porenti, priskočijo na pomoč in omogočijo na kakršen koli način uspešen trening v bazenu. Zavedati se moramo, da ta trojica brani naslov moštvenega prvaka FLRJ v skokih v vodo in je že tretjič zaporedoma osvajači srebrni pokal ter ga tako priborila v trajno last svojemu klubu Iliriji.

Naši skakalni trojci moramo priskočiti na pomoč, da obdržimo še naprej tradicijo tega športa, ki jo je začrtal eden naših najboljših skakalcev v vodo Branko Zihlerl.

Marko Lajović — elektroinženir

Te dni je diplomiral na Tehnični visoki šoli — elektroinženir za šibki tok, znan drsalec in večkratni državni prvak v umetnem drsanju Marko Lajović. Bil je prvi v svojem letniku in obenem najmlajši, ki je tako uspešno dovršil svoj študij.

Marko se bavi že pet let s športom, z umetnim drsanjem. Leta 1947 je bil sedmi od osmih prijavljenih nastopajočih juniorjev. Naslednje leto si je že priboril naslov juniorskega državnega prvaka in prav tako prvaka v parih. Leta 1949 je bil na seniorskem prvenstvu samo dve točki za Thumo. Naslednje leto je že osvojil v Zagrebu seniorsko prvenstvo, ki ga je obdržal vse do danes. Marko Lajović je dosegel na mednarodnih nastopih velike uspehe. Njegova zasluga je, da so se utrdili principi suhega treninga. Od 1947. leta dalje trenira pridno in sistematično s Silvo Palmetovo, pa ne samo na ledu, temveč tudi v telovadnici in v zadnjem času na betonski plošči. Marko je študiral dnevno osem do deset ur, poleg tega pa še redno treniral vsak dan dve do tri ure. Prav ta trening mu je omogočil boljše telesno vzdržljivost, ki jo je z uspehom uporabil pri svojem vsakodnevnem študiju. Kakor vemo, posveča veliko pozornost vzgoji najmlajših. Zvedeli smo, da bo nadaljeval s študijem in sicer na Kemični fakulteti, kjer namerava študirati še atomsko fiziko.

Marljivemu športniku in zares odličnemu študentu tudi mi čestitamo!

Naši alpinisti so dosegli preteklo sezono pomembne uspehe v tujini

Komaj dve leti obstaja inozemski odsek pri Planinski zvezi Slovenije in šele drugo leto je bilo našim alpinistom mogoče, da so odšli v tujino. Vendar so čisto zastopali našo slovensko alpinistiko ter so ravno v minulem letu dosegli v tujini prve pomembnejše uspehe. Ker se je zdelo za neprikladno, da bi bilo nadalje odhajale v tujino skupine naših plezalcev, ki naj bi tankaj reprezentirale, pa večinoma zaradi slabega vremena niso moglo dosti doseči, ali pa so naveze druga za drugo ponavljale vedno isto plezalo smer, so prekoračile letos mejo le posamezne skupince, ki so štele največ dve navezi, t. j. 4 ljudi.

Prva sta se mudila v tujini Škerl in Blaževič, ki sta izvedla v januarju zaradi slabega vremena v avstrijski skupini Hochschwab le nekaj smučarskih tur. V aprilu sta se udeležila tečaja lavinskih psov na Patscherkoflju s svojima posoma Perko in Škerle. V maju sta se povzpela Domžalskana Jerovšek in Orhek s smučimi na vrhove Watzmann. Watzmannski alpih v Nemčiji. Slavce Saša pa je pristopil na tritisočake: Dreiherrnspitze ter Veliki in Mali Buin v skupini Silvrretta. V istem mesecu so se udeležili Zupanič, More in inž. Dolar tečaj avstrijske Gornjske reševalne službe v Hochschwabu. Po tem tečaju je prepezal inž. Dolar smer v steni Schartenspitze, ki je dobre četrtre telovadne stopnje.

V začetku avgusta je odpovala v Centralne Alpe, v skupino Mont Blanca ena naša večja skupina alpinistov, ki je štela 10 ljudi. Tudi to skupino je, kakor doslej skoraj dosledno vse naše skupine v inozemstvu vztrajno zasledovalo slabo vreme, tako da njihova alpinistična žetev ni mogla izpolniti pričakovanj. V lepem vremenu so se plezali vzhodni greben Brenva, ki je lepa in znana tura četrte stopnje, kasneje so se povzpeli še na Aiguille de Argentiere in Aiguille de Chardonet: oba vrha sta kvačletna tura, najlažje vodilje je onemogočilo vreme.

Kasneje, v mesecu septembru sta se udeležili v isti skupini inž. Dolar in dr. inž. Avčin. Toda tudi to dvojico je zasledovala trajna smola (v prejšnjem letu je inž. Dolar v Chamoniaku nenadoma zbolel), že po drugi turi si je dr. Avčin zlomila nogo in plezalo zopet nista mogla uresničiti svojih načrtov.

Toda glavnina naših alpinistov je zadržana v podnizju in se vedno vleče doma in šele konec septembra, ko je doma plezala sezona že minevala, je mogla prva dvojica, naveza inž. Moderc-Serbec prekoračiti mejo. Ta naveza je prepezala v skupini Wilder Kaiser Flechtitovo smer v severni steni Totentanz, ki je s tem dejstvom že pridobila ugled naši alpinistiki, kar so dolečno čutili naši alpinisti, ko so kasneje prišli v to skupino. Smer je pete stopnje. Dvojica Škerl-Zupan se je povzpela na vrh Grossglocknerja, naveza Dmrovič-Beraj pa je prepezala zajedno Watzmann v Berchtesgadenskih alpah (smer je IV in V stopnje) ter zahodni greben Malega Watzmanna, na povratku sta pa se obiskala Visoke Ture.

Zelo uspešna je bila naveza Kočevar-Blaževič v skupini Wilder Kaiser. Čeprav sta bila plezalca v tej skupini le pibel tedni dni, sta se vendar povzpela na Predtistovo, skozni Bozonsovo kamene, poizkusila sta Dülferjevo poč v Fleisch-

baniku ter prepezala raz Christaturma ter Dülferjev kamin v Totentanzu. Raz Christaturma je ocenjen s peto stopnjo. Izstop iz Dülferjevega kamina pa vodi preko 17 metrov visokega previsa, ki je seste telovadne stopnje.

Pomembne uspehe je dosegla tudi naveza Vavken Vido-Kilar, ki je prepezala v Tretjem Watzmannkinu (skupina Berchtesgadenu v Nemčiji) smer Hinterspitze-Kurz, ki je po nemških cenitvah šeste stopnje, toda naša plezalca se s to očno nista strinjala. V tujini se je izkazala celo ženska naveza Fajdiga-Matičič, ki je samostojno prepezala smer v Malem Watzmannu (IV. stopnje). Obe navezi skupaj sta še prepezali raz Lohederspitze v skupini Karwendel. Smer je četrte in pete stopnje.

Dvojica Semrov-Vavken Evgen je prepezala v Berchtesgadenskih alpah kar 12 plezalnih smeri, med drugimi tudi 2200 metrov visoki steni Watzmanna. Radovljčan Fon Stane je bil na vrhovih Johannisberg, Hober Riffel in Eiswandberg v Visokih Turah. Jeseničan Preib se je povzpel na Watzmanna, Kralper na Zugspitze, Jenčič na Sonnbleck, Kaminčana Drošč in Čebalji pa sta s kolesti obiskala Visoke Ture.

Kratki gornji pregled tur v minulnem letu nam kaže, da so imeli naši alpinisti pri svojih odhodih v tujino precej težav, vidimo pa tudi, da so dosegli pomembne uspehe in pokazali v primerjavi z letom 1949 vsaj v kvaliteti vzponov viden napredok. Nesmiselno je zatrjevati, da so naši alpinisti dosegli najlepši tujini smerem, če ne bi imeli priložnosti tudi za dejanja dokazati. Njihovi uspehi v letošnjem letu bodo torej odvisni predvsem od tega, koliko bodo imeli plezati priložnosti oditi v inozemstvo.

Kvaliteta drsalnega športa se dviguje

Lanska zima drsalcem ni privoščila niti enega drsalnega dne. Izvedeno je bilo sicer republiško prvenstvo v Planici, vendar ni bilo niti po udeležbi niti po kvaliteti takšno, kot smo si ga želeli. Tudi letos je bil december skop z ledom in smo v Ljubljani do Novega leta še šestkrat drsali, potem pa je nastopila zopet pavza. Športno društvo »Ljubljana« se je odločilo kljub velikim stroškom, da pošlje takoj ob začetku semestrskih počitnic, svojo ekipo na vadbo v Planico, saj je bilo republiško prvenstvo razpisano že za 25. in 26. januarja in je bilo treba izkoristiti siheeren prosti dan mladine za to pripravo. Ing. Bloudek in Thuma sta prevzela vadbo sose, Silva Palme in Marko Lajovic pa prosto drsanje in pripravo za revijo.

Ing. Bloudek je najbolji srecen med najmlajšimi drsalci. Naš fotoreporter ga je ujela ravno med vneto nstrok ovno debato

V Celju se je 2. januarja začelo republiško prvenstvo, ki so se ga udeležili drsalci SD »Ljubljana«, in sicer 1 senior (Marko Lajovic), 2 seniorski (Palmetova, Kavškova), 3 juniorski in 4 juniorski ter 4 juniorski in 2 juniorski SSD »Gregorčiča« z Jesenic, »Ljubljana« pa je dala tudi svoj seniorski par Palme-Lajovic ter dva juniorska Meta Fajdigova-Vie ter dva juniorska Meta Fajdigova-Vie in Staška Fajdigova-Persin. Juniorska skupina bi bila številčno še kar zadovoljiva, v seniorski pa so se drsalci SD Triglava abstinski iz neznanega vzroka in napravili s tem svojim ravnanjem težak disciplinski prekršek, ki ga bodo morali športni forumi še razčistiti. Tekmovanje je dalo naslednje rezultate:

Seniorke: Silva Palme 141,32 točk (od 160 možnih); Kavšek Tatjana 103,85 točk (od 120 možnih); Lajovic Marko 174,55 točk (od 220 možnih);

Juniorke: Dežman Mara 52,9; Fajdiga Meta 52,2; Gala Nevenka 49,7; Brlec Marija 45,7; Gantar Marjetka 44,7; Modre Majda 38,9; Liška Barbka 37,8; Bakarčič Liška 36,8. Sledje še štiri Jesenjanke, ki so dosegle vse manj kot 40% dosegljivih točk.

Juniorji: Brlec Peter 76,8 točk (od 130 možnih); Persin Peter 70,4; Brlec Janez 65,4; Velikonja Marjan 64,3 (Vsi »Ljubljana«, Razinger Borut 54,1, Čeh Božo 38,2 (oba »Gregorčiča«).

Seniorski par: Palme-Lajovic 10,8 točk (od 12 možnih);

Juniorjska para: Meta Fajdiga-Brlec Peter 8,9 (od 12 možnih); Staša Fajdiga-Persin 8,9 točk.

Vsem juniorskim se je poznalo, da se obveznih likov ne da naučiti v eni ali dveh slabih sezonah, da je vsakokrat zahtevna vadba, ki terja od vsakega športnika resnega, poglobljenega dela in mnogo volje. Razveseljiva je udeležba juniorjske »Gregorčiča«, ki je prvi (izvzemši »Ljubljano«) poslal na tekovanje juniorske ekipo. Ti mladi drsalci predstavljajo pravi dober material, ki zasluži vso pozornost, gotovo bodo prihodnje leto koristno posegli v tekovanje in Ljubljankom napravili prvo udarce. Vsekar pa je potrebno, da dobi »Gregorčiča« za svoje mlade drsalce sposobnega trenerja, ki jim bo pokazal pravilno vseh neobhodno potrebne držice, če naj se nauče likov brez prevrednih težav. V našem drsanju so se pa Jesenjanke kar dobro držali in pokazali prav lepo naderjenost in znanje.

Za 30. in 31. januarja je bilo v Ljubljani državno prvenstvo v umetnem drsanju z udeležbo »Ljubljana«, »Triglava«

V Vojnku je prisotnostvalo otvoritvi skakalnice 600 gledalcev

Ugodne snežne razmere so izkoristili tudi člani »Partizana« Vojnik. Preuredili so si skakalnico, ki je prej dovoljevala skoke do 16 m tako, da sedaj dovoljuje skoke do 30 metrov.

To nedeljo je bil v Vojniku velik živčan. Pionirji so najprej nastopili na 2 km dolgi progi. Za to tekovanje jih je vestno pripravil tov. Rebernik Drago, ki je pred začetkom povedal, da od 85 pionirjev na nižji gimnaziji v Vojniku obvlada like na smučeh kar 83 posameznikov, čeprav si morajo izposojati smučer drug od drugega. Med pionirji, ki jih je nastopilo 27, je zmagal Herlak Viktor pred Kolarjem. Sledilo je tekovanje v skokih. Okrog 600 gledalcev je neustopno pričakovalo prvi skok, saj jih je bilo mnogo med njimi, ki do danes še niso poznali smučarskih skokov. Skakalnica je bila zares lepo urejena in zasluži vso pohvalo za to požrtvovalno delo Klančnik Stanko. Zmagal je Vavda Milan s skoki 21,21 in 22 m ter si nabral 96 točk. Sledili so mu Klančnik Stanko, Kokalj Slavko (vsi trije iz Vojnika), nato pa Maurer iz Celja.

Tudi v Šoštanjju so tekmovali

Društvo za telesno vzgojo »Partizana« v Šoštanjju je priredilo zadnji dve nedelji društvene tekme pionirjev v smučanju in sankanju. V smučarskem teku je nastopilo nad 50 pionirjev in pionirk. Med starejšimi pionirji je zmagal Marinko Radoja, med mlajšimi pionirji pa Jonko Jože. Sankaci, ki jih je bilo nad 20, so tudi z uspehom nastopili. Med posamezniki je zmagala Svare Franciska, na dvošedežnih sankah pa brata Naralničnik Miha in Janez.

Tekme v slalomu so bile prav tako zanimive. Od šestnajstih pionirjev je zmagal Pečnik Rafko. Velik živčan je bil tudi okoli skakalnice, ki so jo marljivo funkcionarji pripravili za nastop najmlajših, vendar so jo neodgovorno smučarji preuredili tako, da so morali mladine žalostno oditi. Trenutno se mudi v Šoštanjju tudi instruktor iz Ljubljane, ki bo poučeval pionirje o smučarskih likih. Zvečer pa bo isti instruktor pokazal telovadnim oddelkom vaje za zvezni zlet. Marljivemu društvu želimo v nadaljnjem razvoju polno uspeha, pred vsem pa si bodo morali z dobro organizacijo vzgojiti nov voditelj ski naraščaj.

ustila točli od mladega Brleca Petra, ki je za svojih 14 let pokazal znatno znanje in mnogo tekmovalnega duha ter zaostal za juniorskim državnim prvakom za samo 6,21 točko. Peter Brlec se je tudi močno odmaknil od svojih treh klubskih tovaršev, zlasti od Persina, ki je dosegel na republiškem tekmoivanju samo 10% manj točk od njega, na državnem pa kar več kot 25%.

Oba nastopajoča juniorska para sta pokazala presenetljivo veliko tehničnega znanja, saj sta izvedla nekaj najtežjih likov za pare z eleganco. Oba sta izrazito muzikalna in ne drsata svojega programa ob glasbi, ampak z njo. Dosezene ocene sta oba zaslužila.

Naj na kratko omenim še 10. II. 1952 izvedeno republiško pionirsko prvenstvo, ki se ga je udeležilo 12 tekmovalcev od 40 dosegljivih točk kar 33,9. Siedi ji osmetlna Andrea Nataša z 21,1, Wörling Breda z 26,4. Kraj Marjanca z 22,5 itd. Obe mali tekmovalki na prvih dveh mestih sta pokazali znanje, za katerega ju lahko zavida veliko del nastopajočih mladink z republiškega tekmoivanja.

Športno društvo »Ljubljana« si je na državnem prvenstvu osvojilo 5 naslovov državnih prvakov, enega pri juniorskih pa je odnesel »Zagreb«.

S temi tekmovalnimi nastopi pa delo drsalnih sekcij še ni bilo izčrpano, saj smo imeli letos v Ljubljani kar dvoje revij: eno je priredila »Ljubljana«, drugo pa »Triglava«. Velikim simpatijam, ki jih ima drsalni šport širom Slovenije in ki se kažejo v tem da vsakič res navdušeni drsalci nenavadno občinstva, posebno po mladini (v Ljubljani na primer je bilo prvi dan, ko je bilo drsalnice prav na

Veleslalom v Škofji Loki

Na Stenu je »Ločan« priredil klubsko prvenstvo v veleslalomu. Proga je bila dolga 600 m, s 120 m višinske razlike in je imela 20 vrata. Med člani sta zmagala Vister Marjan in Gašperič Janez, ki sta prevozila progi v istem času 0:41. Med članicami je bila najuspešnejša Oblak Meta, med starejšimi mladinci Benedik Rudi, med mlajšimi mladinci Paulus Cene in med mladinkami Bizovičar Draga. Poleg tega je bilo tudi klubsko prvenstvo v tekih. Pri članih je zmagal na 6 km dolgi progi Grudner Stane med mladinci (5 km) Zakotnik Gašper, med mladinkami (2 km) Sedelj Tea, med pionirji (2 km) Hafner Vinko in med pionirkami Dagarin Marija. Teka se je udeležilo 68 tekmovalcev. Organizacija je bila v tehničnem in organizacijskem pogledu zelo dobra.

Dve naši bodoči zvezdici — ne filmski, ampak drsalni — seveda če bosta pridno in vztrajno vežbali. Fajdigova (levo) in Andrejeva sta letos pokazali lep napredek

GUČEK SV:

Poučujmo smučanje z igrami!

Znano je sodobno načelo pouka, da dosežemo laže uspeh, če se poslužimo igre kot sredstva pouka. Ta način pouka velja za odrasle, toliko bolj se za otroke. Enakoličen pouk in samo pouk dolgočas in duševno utruja. Vedeti moramo, kakšen namen želimo doseči z igro.

- a) pozitivne pouka, razvedrilo, sprememba
- b) neposredna in neprislil ena vaja za lik ali za predvajo k liku

Smučarski učitelj je včasih v zadregi, ker mu ne pride na misel pri nena, igra, dosti razmišljati pa ne uthene. Zato sem jih nekoliko zbral in jih objavilam. K vsaki igri je napisan njen namen in kako jo izvedemo. S tem svojim prispevkom ne smatram, da so izčrpane že vse možnosti iger na smučeh, zato naj služijo kot pripomoček onim, ki poučujejo smučanje in naj vzbude še nove zamisli. Letošnja izredno ugodna zima daje možnosti tečajev v prav vsakem kraju, zato naj ne zamude prilike in prirede tečaje kolikor je le mogoče vse šole in organizacije, predvsem telovadna in športna društva, vodijo pa naj tečaje smučanja in smučarskega pouka večji smučarji, učitelji in smučarski učitelji. Opisane igre naj jim bodo v pomoč, pripravam pa jim, da se predhodno seznanijo še z učnim programom in načrtom smučarskega pouka.

1. VOZNA SKOZI VRATA
 - a) Smučar mora biti predvsem elastičen v kolentih, v hipu mora počepniti, hitro mora znati reagirati na spremembo terena. Vrata postavimo na terenu, ki je enakomeren in ne preveč strm, sestavimo pa jih iz dveh pokonci zabodenih smučarskih palic in tretje, obešene vodoravno na zankah prvih dveh. Za pionirje postavimo lahko tudi trikotna vrata iz dveh posevno zabodenih palic, ki se na vrhu stikata. Za odrasle pa so trikotna vrata preozka in jih podro z rameni.
 - b) Za vadbo smuka (voznje) preko male vzbokline bomo tudi uporabili voznjo skozi vrata. Postavimo jih na mestu, kjer je počep najnižji, t. j. na vrhu vzbokline.
2. VOZNA SKOZI DVOJE ALI VEC VRAT
 - a) Za intenzivnejšo vadbo elastičnosti v kolentih in reagiranja na spremembo terena postavimo dvojje ali

3. LOVENJE V KROGU, BREZ PALIC
 - Povečujemo gibčnost na smučeh, hitrost gibanja, obrata, odziv, pa tudi hitri in pamerni padec v sneg (ki skušamo uiti zasledovalcu in ga ukantiti s padcem).
4. KEPANJE DOLOČENEGA CILJA LEVO IN DESNO, V SMUKU
 - To igro uporabljamo za pozitivne vadbe pri smuku, ki zna biti včasih kar dolgočasna. Poleg tega se smučar pri tej igri priučni na to, da se ne koncentrira na smuč, na držo telesa in na teren, temveč vozi in tu di eventualno reagira na spremembo terena avtomatično. Za vadbo uporabljamo najprej gladek teren, kasneje pa lahko tudi nekoliko valovit teren. Kot tarča ali cilj služi razpeta vetrovka, drevo, razpet robec na palici, ki je zabodena ali jo drži učitelj.
5. VBODLJAJ S PALICO LEVO IN DESNO V SMUKU
 - Ta igra ima enak namen kakor pod točko 4. Izvedemo jo na podoben način, le tarča je bliže smučini in smučar drži palico pri krplici, da s konico ne razgrza blaga. Drevo kot tarča ni primerno, kvetjemu mala smreka. Prav tako ne pripravocam fiksnega, trdnega cilja, temveč naj drži učitelj palico z robcem ali vetrovko v roki.

6. VLOVITI PALICO ALI ROKAVICO MED VOZNO
 - Tudi tej igri je enak namen kakor pod točko 4. in 5. Predmet vlovit učenec izmenično z levo in desno roko, event. še z obema. Učitelj mora zelo paziti kako vrže palico (v navpični legiti), da ne poškoduje učenca s konico.
7. STAFETA
 - Ko urimo gibčnost, hitrost teka, hitro spreminjanje smeri in privajamo učence na hitro manipuliranje s smučmi, pozitivno pouk s stafeto. Skupino razdelimo na dve številčno in po možnosti tudi po zmogljivosti enaki polovici. Učenci so brez palic. 10-15 m pred vsako vrsto zabodemo palico, okoli katere mora preteči vsak tečajnik. Na učiteljevo znamenje (žvižg) stečeta prva iz vsake vrste. Ko obideta palico in pritečeta nazaj k vrsti, izvršita predajo naslednjemu tekaču z udarcem po rami. Ko preteče progo zadnji in se postavi v vrsto, dvigne roko. Zmagala je seveda vrsta, ki se preje postavi v prvotni red. Igra je zelo zanimiva in razgibana, medsebojno bodrenje podžge tekmovalce in zelo pozitivno pouk. Vrsti naj bosta dovolj razmaknjeni, da tekači ne ovirajo drug drugega.
8. POBIRANJE PREDMETOV NA ENI STRANI
 - Predno vadimo prestopanje v smuku levo in desno (spreminjanje smeri v smuku), vadimo prenos teže na eno nogo. Kasneje vadimo prenos teže na eno in drugo nogo izmenično. S pobiranjem predmetov na levi in nato na desni strani, izvršimo predvajo v igri. Kot predmet nam služi rokavica, smrekova vejica ali celo — v majhni tekmah in da napravimo igro še privlačnejšo — kosček čokolade. Smučamo brez palic. Igro pozitivno s tem, da stopnjujemo težavnost (večji nagib terena, daljši smuk, predmet postavimo bolj h koncu nagiba, kjer je hitrost največja, predmet namestimo v večji razdalji od smučine itd). Smeh in dobra volja učencev, ko nekdo zgreši cilj ali pade v sneg, nam je dokaz, da smo z igro zadeli svoj cilj v polno.

(Koniec prihodnjic).

V Ljubljani so na seminarju predelali zletne vaje

Minuli teden je bil v Ljubljani zvezni seminar za predevo zletnih pristoib vaj za ženske oddelke. Vaditeljice, ki so prispele iz vseh republik, so bile razdeljene v dve skupini. Prva se je odločila za delo v telovadnici Narodnega doma, druga pa si je izbrala dvorano v domu »Partizana« na Viču. Vaditeljice iz Slovenije so bile zadovoljivo zastopane, čeprav bi jih morda le več lahko izkoristilo priložnost. Saj je samo Crna gora poslala štiri zastopnice, čeprav doslej o delu tamosnje telovadne organizacije ni bilo dosti slišati in k r priso, da se tudi tamkaj nameravajo v vsa resnostjo pripraviti na zvezni zlet.

Vaje za starejše pionirke, članice in mladinke so bile že pred časom sestavljene. Sestavile so jih avtorice iz naše republike, zveza pa je že pred letom izdala brošure z besedilom, tako da imamo pri nas v teh vajah že nekakšno prednost. Kljub temu pa nas udelega ena ali druga republika prehiteti, če bomo le malo oklevali. V Narodnem domu sta vodili predelavo Jelica Vazzazova in Lidija Siferjerjeva, prva za članice, a druga za pionirke,

medtem ko so se učile na Viču vaditeljice va' za mladinke in sestavo za članice — ter mladinke, ki je namenjena manj trdnim društvom na vasi. Predelavo za mladinke je vodila Mira Celikova, za vsaka društva pa Dana Poljsakova. Kakor rečeno, so našim društvom vse sestave, razen vaj za vas, ki se sestavljene na novo, že dobro poznane in jih bo treba v oddelkih le utrditi i kajpak med ženskim članstvom še povečati zanimanje za članstvo. Znano je, da sestave niso pretirano težke, posebno so pa pristopne vaje za vas, kar bo omogočilo veliki množici ženske mladine sodelovanje na zveznem zletu.

»Trnjeva pot« naših olimpijcev PRED ODHODOM V OSLO

Veliko je bilo gorjenja in pisanja o pripravah naših olimpijcev za letošnje zimske olimpijske igre. Vemo, da je bila največja ovira v njihovih pripravah pomanjkanje snega, kar je onemogočilo uspešen trening za doseg zaželeno forme pred odhodom na Norveško. Mulej in Stefe sta že v Oslu, kjer sta tudi že »odbila« svoje, medtem ko se v tem času, ko to pišemo, nahajajo ostali naši tekmovalci Klančnik, Pold, Birkova in Kordeževa morda nekje pred norveško prestolnico, ker po vsej verjetnosti zaradi snežnih viharjev vlak v Oslo še ni prispel. Kje so torej vzroki za to njihovo zamudo?

Kot nalašč je ob koncu priprav naših smučarskih reprezentantov padlo snega, da nismo vedeli, kaj si z njim. Upravičeno se jezi na kakšno zimo naše smučarsko strovo vodstvo, medtem ko so bil prejšnje dni jugoslovanski reprezentanti v takšnih skrbih, kakor norda še nikoli doslej. Kako priti v Ljubljano iz svojih oddaljenih domov po potna dovoljenja in ostalo priljago, ki jo je imela shra-

njeno Smučarska zveza Slovenije: Klančnik se je nahajal doma na Jesenicah, Pold na Bledu, Kordeževa dve uri in pol iz Kropve, janniku, medtem ko je Birkova kjer sneg in vihar v Kranjski gorji, saj je hotela izkoristiti zadnje dni za izpopolnjevanje svojega znanja železniška proga je bila torej za trpana s snegom, glavna cesta prot. Gorenjski prav tako, skratka — naši olimpijci so bili praktično odrgani od sveta.

Poglejmo si najprej »trnjevo pot« Janeza Polde pred olimpijado. Reki smo že, da je Pold doma na Bledu. Čim je bil obveščeni, da se mora zglasiti na smučarski zvezi Slovenije v Ljubljani, je brez pomišljanja krenil na pot. Sneg je bil padel več ur, ko je Pold vpregel konja in srečno privozil do Lesc, kjer je stopil v vagon potniškega vlaka. Ta vlak je še srečno prispil na St. Vida, preostali del pot do Smučarske zveze pa je moral »Poldovc« že pešati. Snega je medtem namerajlo že skoraj za dober meter. Zveze z Gorenjsko, kakor tudi z ostalimi kraji Slovenije so bile prekinjene in nihče ni vedel, kdaj in kam bo peljal prvi vlak. No, na Gorenjsko so imeli potniki vsaj malo sreče. Vlak se je dokopal do Medvod, tu pa je obihal v snegu. Janeza to ni motilo. Brez besed si je zadel na rame svojo rečo bisago in jo kar peš mahnil domu nasproti. Zamislite si, na tleh je takšne količine snega snežni vihar beši, kakor morda še nikoli doslej, nikjer shojene poti, naš olimpijcev pa si sam utira pot v tako visokem snegu. Po petnajstih urah tako težke hoje, po vrhu se s takšnim bremenom na hrbtu, mu je končno le uspelo priti na svoj dom. Toda ali mislite, da je naš Janez sedaj legel k počitku? Takoj se je bilo treba pripraviti na nov pohod. Rečeno je bilo, da se morajo vsi smučarski reprezentanti v soboto zvečer sestati na Jesenicah, od koder bo skupen odhod na Norveško. Kot nalašč je prav v soboto srečno prispel na Jesenice prvi vlak iz Ljubljane. Pold je vstopil v Lescah vse izčrpan z vse svojo opremo. Na njegovem obrazu si videl znake precejšnje utrujenosti, toda slabe volje nisi opazil.

Na podobne težave, če ne morda še večje, je naletela Angela Kordeževa. Tudi ona je morala priti v Ljubljano po zadnja navodila, zato se je napravila na pot, čeprav sama ni vedela, kako se bo to potovanje končalo. Ko si je pripela smuč, je bilo snega že do pasu. Se vsa sreča, da jo je spremljal od doma proti Kranju nek mlilčnik, ki je iz istega kraja.

Prisluhnimo kar njenemu pripovedovanju!

Društvo za telesno vzgojo »Partizana« je priredilo dvodnevno društveno tekovanje s sodelovanjem JLA in predvojaške vzgoje v smuku, teku, patrolnem teku in sankanju. Med pionirji je v smuku zmagal Stegel Adolf, med mladinc Medica Andrej, med člani pa Sribar Mirro. V teku na 1.500 m je bil med pionirji najboljši Zele Andrej med mladinci, ki so tekmovali v

V Šempetru so telovadci sodelovali z JLA

teku na 3 km, pa Korošec Tone. V patrolnem teku s puško in streljanjem na 7 in pol km dolgi progi je zmagala patrola, ki jo je vodil blažnik Jože. Mladina se je pomerila tudi v sankanju. Med mlajšimi pionirji je bil prvi Aceto Matjaž, med starejšimi Smrdel Vido, med mladinci pa Oražem Lojze. Pomožno sta privozila v cilj tudi 5-letna Vihar Tontek in Giosento. Vseh tekmovalcev je bilo okrog 70.

»Ali Vam nisem rekel, da je zame ta coin prekratk«

Hokejski turnir na VI. zimski olimpiadi

Rezultati tekem v hokeju na ledu

(Nadaljevanje s 1. strani)

CSR : Nemčija 6:1 (2:0, 0:0, 4:1)
 Svica : Poljska 6:3 (4:1, 2:2, 0:0)
 Kanada : Finska 13:3 (4:1, 5:1, 4:1)
 Svedska : Nemčija 7:3 (3:2, 0:0, 4:1)
 Svica : Norveška 7:2 (4:0, 2:2, 1:0)
 Kanada : Poljska 11:0 (3:0, 4:0, 4:0)
 ZDA : Finska 8:2 (1:0, 6:0, 1:2)
 Kanada : CSR 4:1 (1:1, 1:0, 2:0)
 ZDA : Svica 8:2 (4:1, 3:0, 1:1)
 Nemčija : Poljska 4:4 (1:1, 1:3, 2:0)
 Finska : Norveška 5:2 (2:0, 2:2, 1:0)
 Svedska : ZDA 4:2 (1:0, 0:0, 3:2)
 Kanada : Svica 11:2 (4:0, 5:0, 2:2)
 Nemčija : Norveška 6:2 (0:0, 1:1, 5:1)
 CSR : Finska 11:2 (4:1, 3:0, 4:1)

Hokejska lestvica

Kanada	5	5	0	0	54	7	10
Svedska	5	5	0	0	41	10	10
CSR	5	4	0	1	32	9	8
ZDA	5	4	0	1	29	2	8
Svica	5	3	0	2	23	6	3
Nemčija	6	1	1	4	17	42	3
Finska	6	1	0	5	14	55	2
Poljska	5	1	4	1	19	11	1
Norveška	6	0	0	6	16	31	1

Nemci zmagovalci tudi v štirisedežnem bobu

Včeraj in danes dopoldne so v Frognereterenu v bližini Osla tekmovali v štirisedežnih bobih. Vsak dan so morali prevoziti dve vožnji po 1500 m dolgem ledenem jarku. Nastopilo je 15 moštev. Tudi v tej disciplini so bili Nemci najboljši, kakor pred tednom v dvosedežnem bobu. Po prvih dveh vožnjah so bili rezultati naslednji:

- Nemčija I. 2:34.43, 2. ZDA I. 2:35.22,
- Svica I. 2:36.45, 4. Svica II. 2:37.20, 5. Avstrija I. 2:38.25, 6. Svedska II. 2:38.28.

Po današnji dopoldanski vožnji so Nemci obdržali prednost prvega dne in tako osvojili drugo zlato kolajno na letošnji olimpiadi.

Rezultati tekmovalja v štirisedežnem bobu

- Nemčija I.
- Združene države Amerike I.
- Svica I.

Mladinski nogometni turnir v Viareggiu

V Viareggiu se je v soboto pred številnim občinstvom začel IV. mednarodni nogometni mladinski turnir za karnevalski pokal, na katerem sodelujejo tudi mladinci zagrebškega Dinama in Partizana. Rezultati I. izločilnega kola so naslednji:

- Florentina : Nice 1:0 (1:0), Sampdoria : Dinamo 3:1 (1:0), Bologna : First (Dunaj) 1:0 (0:0), Milan : München 4:0 (2:0), Partizan : Genoa 2:0 (0:0), Viareggio : Napoli 3:0 (0:0), Racing (Pariz) : Novara 4:0 in Internazionale : Bern 9:1.

Nogometna reprezentanca ZDA povabljena tudi v Italijo

Nogometna zveza ZDA je objavila, da je njena reprezentanca, ki bo igrala 30. aprila v Glasgowu proti Škotski, povabljena, naj nastopi tudi v Italiji, Švici in Irski.

Gardner evropski prvak v boksu

V Newcastlu je Anglež Teddy Gardner osvojil naslov evropskega boksarskega prvaka mušje kategorije z zmago nad Francozom Lou Skenom v šestih rundah k. o.

Joe Louis zapušača ring

Bivši absolutni svetovni prvak v boksu Joe Louis je v Los Angelesu izjavil, da se bo dokončno nehaj boriti za naslov svetovnega prvaka in bo morda nastopil še v kakšnih ekshibicijah. Umik Louisa z ringa je bil zapušača že po porazu, ki ga je doživel z Rockyjem Marcianom.

Marciano premagal Savolda s tehničnim knock-outom

V Philadelphiji je Rocky Marciano premagal Leo Savolda s tehničnim k. o. v sedmi rundi. Manager Bill Daly je prošil sodnika Perte Tomasca, da prekine borbo, ko se je 35-letni Savold že po šesti rundi vrnil v svoj kot popolnoma izčrpan. Tomasco je takoj naznanil, da je borba končana, vendar je vodja dvoboja Jim de Gress izjavil, da se na podlagi boksaških pravil v Pennsilvaniji dvojob lahko konča s tehničnim k. o. Šele v sedmi rundi. Marciano, ki je star 27 let, je tako dosegel svojo 39. zaporedno zmago, medtem ko je Savold, ki je doživel največji aplavz doslej v svoji športni karieri.

Belgija, ZDA in Argentina kandidati za olimpiado 1956

Belgija, ZDA in Argentina so predložile svoje kandidature za prihodnje letne olimpijske igre leta 1956. Kolikor bo v stralja odgovorela njihova organizacija. Med ameriški mesti so pripravljena Chicago, Los Angeles in Philadelphia, da prevzemajo organizacijo olimpijskih iger.

Nogometno prvenstvo Francije

FRANCIJA — 25. kolo: Lens : Nice 1:2, Roubaix : Lille 2:2, Bordeaux : Reims 2:0, Nancy : Marseille 0:1, St. Etienne : Sochaux 4:1, Strasbourg : Racing 2:2, Nîmes : Sete 1:2, Rennes : Lyon 2:0, Le Havre : Metz 1:1. — Lestvica:

Bordeaux	25	15	5	5	65:30	35
Nice	25	16	2	7	44:32	34
Le Havre	24	14	4	6	48:27	32
Lille	24	13	5	6	64:39	31
Metz	25	11	8	6	35:31	30
Reims	25	12	5	8	51:33	29
Roubaix	25	11	5	9	38:29	27
Nîmes	25	12	3	10	42:32	27
Nancy	25	9	6	10	42:42	24
St. Etienne	25	9	5	11	53:58	23
Sete	25	8	6	11	31:46	22
Racing	24	9	3	12	49:54	21
Sochaux	25	9	3	13	38:46	21
Marseille	25	6	5	14	27:51	21
Lens	25	8	4	13	40:48	20
Metz	25	6	7	10	36:59	19
Lyon	25	6	5	14	29:53	17
Strasbourg	24	2	7	15	27:58	11

Skakalna prireditev v Ljubljani

Smučarski klub Krim bo priredil v nedeljo, 24. t. m., meddržtevne skakalne tekme na Mostecu za vse člane in mladince. Tekmovanje se bo začelo ob 14.30, na kar že danes opozarjamo naše občinstvo, ki bo imelo tokrat edinstveno priložnost videti nekatere naše najboljšje skakalce.

ALI JE ZVEZNA NOGOMETNA LIGA še državno prvenstvo?

O nobeni športni panogi se ne piše toliko, kot ravno o nogometu. Dan za dnem ugotavljajo naši nogometni strokovnjaki, kako izboljšati kvaliteto našega nogometa, kakšne so potrebe igralcev in kako čim uspešneje vzgojiti najmlajše. Nedavni plenum Nogometne zveze Jugoslavije v Beogradu je sprejel vrsto tehtnih sklepov za temeljito ozdravljenje razmer v našem nogometu in njegov razmah v bodoče. Vemo, da je prav pri nogometu vse polno grobih napak, kjer moramo odločno uporabiti vsa naša strogost in sposobnost.

Govorili smo o tem, kako odpraviti profesionalizem v našem športu. Ob tej priložnosti se ne bi hotel vmešavati v ta problem pri ostalih športnih panogah, zdi pa se mi nujno spregovoriti nekaj besed o našem slovenskem nogometu, ki je po teh zadnjih sklepih Nogometne zveze Jugoslavije najbolj prizadet.

Druga zvezna nogometna liga je ukinjena. Vse od obstoja pa do danes je bil ljubljanski Odred član te lige, kjer je bila tudi kvaliteta iz leta v leto boljša. Slovenci smo dobili drugega predstavnika, Rudarja iz Trbovelj, ki je bil ob koncu tekmovalja sicer vedno med zadnjimi, toda končno mu je vedno uspelo priboriti si vstop še v nadaljnje ligaško tekmovalje. Odveč je govoriti, kako se je s tem kvaliteta neprestano dvigala. Tako smo imeli v Sloveniji dve moštvi, ki sta prav zaradi kvaliteten tekem nenehno napredovali in bili znatno boljši od ostalih slovenskih nogometnih klubov. Za Odred vemo, da se že vsa leta bori za vstop v I. zvezno ligo, vendar iz različnih vzrokov (med njimi je tudi žreb oz. slučaj o priliki kvalifikacijskih tekem s Spartakom) do danes še ni mogel prejeti legitimacije za tekmovalje v prvi zvezni ligi. Ljubljanski ligaš se je stalno boril za boljše mesto v svojem tekmovalju in redno smo ugotavljali, da si je težje priboriti prvenstvo v drugi zvezni ligi, kakor pa se obdržati v prvi ligi.

Ne bi hotel naštevati številnih težav, ki jih ima pri ligaškem tekmovalju vsako moštvo. Številna potovanja v različne oddaljene kraje naše države zahtevajo ne

samo ogromno denarja, temveč tudi obilico časa. To so razlogi, ki so napotili najprej naš politični forum, nato pa tudi športne kroge, da so ligaško tekmovalje sklicili in ga postavili na novo osnovo. Vendar se mi zdi, da se je pri tem zgodila krivica nekaterim moštvom, ki po teh sklepih ne morejo tekmovali z najboljšimi klubi v državi. Res ne vem, kako naj si zamišljamo državno nogometno prvenstvo brez zastopnika Črne gore in Slovenije?

Tu je, mislim, še nek problem, ki ne sme iti mimo odločujočih forumov. Druga zvezna liga je ukinjena, kakor vemo, iz tehtnih razlogov. V naših športnih društvih in kolektivih moramo začeti z odločno borbo proti vsakim profesionalističnim težnjam. Toda če hočemo biti v tej borbi uspešni, sem mnenja, da je treba najprej začeti pobijati profesionalizem — in to zelo strogo — pri klubih prve zvezne lige. Samo poglejte na primer zahteve boljših moštev v državi, kadar gostujejo v Ljubljani. Hajduk je zahteval, kakor smo bili poučeni, za nastop 160.000 dinarjev. Dinamo pa je dobil za odigrano tekmo 80.000 dinarjev. Ali ni tu vmes še kaj drugega kakor pa samo efektivni stroški? Prav za člane teh moštev vemo, da so prejeli različne denarne nagrade in to v takem obsegu, da

se celo najvnetejši pristaši nogometnih tekem nad tem resnično zgražajo. Kaj takega pri naših moštvih zares nismo opazili.

No, pa si še pogledimo, kako je bil v zadnjem času opeharjen naš drugi ligaš, trboveljski Rudar. Nogometarji Rudarja so se vestno pripravljali za vsako kvalifikacijsko tekmo za povratek v drugo zvezno ligo. Odveč je govoriti, kolikšni so stroški za potovanje v Kotor in Sibenik. Čeprav je bil tu Rudar precej finančno prizadet, se je uprava Rudarja in vsa slovenska športna javnost veselila vsakega uspeha. In ko si je končno Rudar priboril ponovni vstop v drugo zvezno ligo, smo mu vsi iskreno čestitali, ker smo vedeli, da so s tem dani zopet vsi pogoji za večji dvig kvalitete slovenskega nogometa. Seveda pa z novo odločbo izpade iz tega tekmovalja tudi Rudar, ki je morda najidealnejše nogometno moštvo v državi (vrsta igralcev je zaposlena celo v rudniku), ki ne pozna nobenih nagrad, ampak samo izključno veselje do nogometne igre. Kdo bo danes povrnili Rudarju 300.000 dinarjev, ki jih je moral uprava Rudarja preskrbeti svojim nogometarjem, da so se uspešno borili v tem kvalifikacijskem tekmovalju. Seveda o tem nihče ne govori in razpravlja. Prav gotovo so vedeli ali pa vsaj slutili na Nogometni zvezi Jugoslavije, kakšno bo letošnje ligaško tekmovalje, zato bi morali do zadnjega počakati s kvalifikacijskimi tekami, ne pa si nakopati na glavo tako veliko moralno odgovornost, kakor jo imajo danes.

Marjan Lipar.

Zakaj ženska košarka nazaduje?

Dočim so Slovenci v moški košarki zelo močni, igrajo naše ženske podrejeno vlogo. Kje ležijo slabosti in neuspehi slovenske ženske košarke, bomo videli v odgovorih, ki so jih dali za košarko sekretar Košarkarske zveze Slovenije Peter Breznik, načelnik košarkarskega kluba Železnica Karel Danev in ena najstarejših slovenskih igralk, članica ljubljanskega Železnice Meta Orehek.

KAJ MENI PETER BREZNIK?

V Sloveniji je ženska košarka ob primerjavi s Srbijo in Hrvaško zelo nazadovala. Vzroki za takšno stanje so v pomanjkanju sposobnih trenerjev in pa v nezadostni skrbi sekcij in klubov za razvoj ženske košarke ob danih pogojih. Kakor vemo, nas v ženski zvezni ligi zastopa ljubljanski Železnica, ki je lani zasedel zadnje mesto. Ekipa si lahko pribori ponovno vstop v zvezno ligo le v primeru zmage na kvalifikacijskih tekmah. Igralke so brez stalnega strokovnega vodstva, kar je tudi glavni vzrok, da je kvaliteta ženska košarka zelo slaba. Ni pa tudi dobrega naraščanja, s katerim bi se lahko izpopolnile vrzeli ligaške ekipe. Za mladinke lahko rečem, da so v posameznih klubih še bolj zapostavljene kakor članice. Sistem državnega prvenstva v letošnjem letu še ni znan in bo določen v nedeljo na skupščini Košarkarske zveze Jugoslavije.

Tehnična komisija naše zveze še nima izdelanega programa dela za letošnje leto, vendar pa bomo priredili enomesečni tečaj za instruktore in trenerje. Tako bomo vzgojili nekaj dobrih strokovnjakov, ki bodo lahko uspešno pomagali pri dvigu slovenske ženske košarke.

MNENJE NAČELNIKA KARLA DANEVA

Zdi se mi, da so v glavnem krive neuspeha dekleta sama. Nekatere so na treningih nerodne, druge bolane, neradne pa skoraj vse. Mislim, da klub Železnica ne nosi nobene krivde. Vodstvo je dalo na razpolago trenerje-

je-igralce ligaškega moštva, ki pa zaradi študija in napornega ligaškega tekmovalja niso mogli vsestransko podpreti ženske vrste. Trening bi moral biti na vsak način reden, trener pa vedno isti, tako da bi z načrtnim delom prav gotovo dosegli večje uspehe. Košarkarska šola, ki smo jo imeli lani, ni pokazala zadovoljivih rezultatov. Od 24 začetnih smo mislili, da bomo dobili vsaj 10 dobrih igralk. V resnici pa smo vzgojili le štiri, od katerih sta že dve članici ligaške ekipe. Za takšno šolo, kot si jo je omislil Železnica, je treba več izkušenj, več časa, več rekvizitov, da ne omejhjam igrišča in dvorane. Največja težava pa je to, da so tečajnice dijakinje oz. vajeke, ki so bile tudi vezane na določen čas. Tako lahko ugotovimo, da šola ni prinesla pričakovanih uspehov. Če se bomo v prihodnosti še lotili take šole, bomo izbrali tečajnice, ki so nastopale že v telovadnih vrstah. Menim, da bi morale naše ženske prikrožiti treninge moškim. Med vrstami bi bilo treba več resnosti in discipline. Treningi bi morali biti usmerjeni na individualno tehniko in na splošno telesno vzgojo. Pa tudi vaje z žogami so zelo potrebne. V bodoče bomo žensko ekipo Železnice pomladili in uvrstili v njo res take igralke, ki čutijo veselje do košarke in ljubezen do kluba.

Tisk Tiskarne »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani — odgovorni urednik Igor Prešern — Uredništvo in uprava: Ljubljana, Lkzarjeva ulica, postal predal št. 377 — Telefon št. 33-85 in 50-09 — Kekovni račun uprave št. 602-90331-0 — Celotna naročnina 380 din, polletna 190 din, tretletna 95 din

Dne 13. marca se bo Ray Sugar Robinson boril za naslov svetovnega prvaka v srednji kategoriji z Bobbyjem Olenom. Na sliki vidimo Robinsona na treningu pri skakanju z vrvice. Robinsonu zadnje čase močno nagaja teža in bi moral preiti v težjo kategorijo, zato mora vsak dan veliko skakati in tekati, da obdrži regularno težo za srednjo kategorijo

MARGERY MILLER: Joe Louis

Medtem ko sta se Louis in Sharkey — vsak na svojem mestu seveda — pripravljala na skorajšnji dvoboj, je prispel Maks Schmeling znova v Združene države ameriške na zrakoplovu »Hindenburg«. Na letališču je zastopnikom tiska izjavil, da je prišel preko oceana zaradi tega, ker bi se rad spoprjel z Jamesom Braddockom za naslov prvaka sveta.

Američani so prav kmalu zvedeli, da je pred poletom iz Nemčije ponosno dejal: »V Ameriko me spremljajo najbolj pristrane želje našega fuhrerja.« Ko so ga v Ameriki povpraševali, kaj ve povedati o olimpijskih igrah, prirejenih v Berlinu, je odgovoril, da so se mu vsi nemški udeleženci zahvalili za pomoč, ki jo je izkazal domači reprezentanci z zmago nad Louisom, »kadar govorimo o našem športu« — je govoril dalje — »ne moremo mimo tega, da nam daje glavno vzpodbudo in moč za dosego uspehov prav Hitlerjev duh. On nas bolj kot vse drugo na svetu silil, da napremo vse svoje sile in zmagamo!«

Svoje bivanje v Ameriki pa je Schmeling izbrljal tudi za zaničevanje in blatenje Joea Louisa. Na vsa usta je govoril, da je črnc Louis navaden samarica in povrn tega še bedak ter s skrajnim cinizmom govoril o vseh dobrih delih, ki jih je Joe storil svojim ljudem. Dejal je, da če pomisliti noče na ponovno srečanje z njim, da zahteva borbo z Braddockom in z nikomer drugim. Joe, ki je tolikokrat bral te Schmelingove sramotilne izjave,

se je odločil, da bo temu nesramnežu kmalu dokazal, kako lažnjive so bile njegove besede.

Dober start za celo vrsto njegovih novih uspehov je bilo srečanje z Jackom Sharkeyem, svetovnim prvakom teške kategorije iz leta 1932. 35.000 gledalcev, ki so prišli, da bi spremljali to srečanje na Yankee Stadiumu, je odhajalo s prepričanjem, da postaja Joe Louis vedno bolj slaven boksar in da resnično zasluži ime črni bombardier — brez ironičnega prizvoka seveda! Joe je svojega nasprotnika knock-outiral že v tretji rundi. Jacku se sploh ni posrečilo, da bi bil zadal Louisu en sam težji udarec in je grenko občutil, kako majhen je pred njim. To je bil, po pravico rečeno, Joeov veter.

Po srečanju je Joe počival v sobi s priprtimi očmi ter prisluhnil besedam godrnjavega Jacka Blackburna: »Tega Sharkeya si, moj dečko, popolnoma onespobili.« Je govoril stari trener, medtem ko je Joeu Louisu masiral hrbet. »Danes ne more nihče več trditi, da si izgubil pogum in da misliš za vselej zapustiti ring, nihče pravim, kdor zdravo misli. Kako se počutiš, Joe? Samo reci mi in precej te pobožam, fante!« Joe se je samo nasmehnil svojemu staremu učitelju. V tem je stopil v sobo vedri Bill Robinson in zabaval Louisa s svojim novim plesom, ki ga je izvajal s prsti na panamskem klobuku. »Srečo imaš, dečko,« je rekel Bill slavnostno in kar naprej improviziral najnovejši ritem. Joe se je vnovič nasmehnil in mu pritril s kimanjem glave. »Se dolgo pot imam pred seboj,« je rekel tiše.

Nekaj dni pozneje je Louis doživel veliko presenečenje. James Braddock je pred boksaškim odborom Unije izjavil, da ne more nastopiti niti proti Maksu Schmelingu, niti proti kateremu koli drugemu boksarju, zato ker ima vnetje obeh sklepov na rokah. Odboru je predložil tudi vsa zdravniška potrdila, s čimer je dokazal, da je v resnici bolan. Boksaški svet je sklenil, da bo prvo njegovo

srečanje prirejeno šele po letu dni, kar je seveda pomenilo, da bo naslov še za leto dni ostal v Ameriki. Seveda so si mnogi Američani zaradi tega belili glave: »Če nam naslov ne uteče zdaj, nam zagotovo uteče naslednje leto!« so dejali. Veliko nemira med ljubitelji športa v Ameriki pa so zasejale Schmelingove besede, ki so vedele povedati, da bo on, če bo zmagal v borbi z Braddockom, ponesel ta najvišji naslov v Evropo in da ne bo dal »nemu boksarju Louisu nikoli priložnosti, da bi se bojeval zanj.

V Braddockovi boleznici je Joe videl dovolj močan vzrok za revanžno srečanje. »Schmeling naj se sreča znova z menoj,« je dejal promotorju Mikku Jacobsu. »Potizkusimo. Prej kot kaj drugega, hočem samo revanžno srečanje,« je trdil.

Jacobs se je sestel s Schmelingom in mu obljubil, da ga bo nagradil s 300.000 dolarji, če bo sprejel ta Louisov poziv. Maks ga je odločno zavrnil: »Niti besedice nočem več slišati o tem vašem Joe Louisu. Hočem naslov!«

V nekaj urah po tem razgovoru se je Maks Schmeling vkrcal na ladjo »Bremen«, ki je zapustila Ameriko in odplula v Nemčijo.

Ljubitelji boksa v Ameriki so se veselili Schmelingovega odhoda. Mnogi med njimi so bili užaljeni zaradi tega, ker je naduti Nemeč ob vsaki priložnosti Louisa po krivici dožlil nečednega bojevanja. Toda pravi vzrok njihovega sovraštva je bil drugje. Dobro so vedeli, da hoče Maks odvzeti naslov prvaka Braddocku še pred Goebelsovo upokojitvijo in da bo nemški minister propagande storil vse za njegovo slavo. Poraziti Braddocka pa bi pomenilo iztrgati Amerikanom nadvlado v tem športu. Razume se, da je v Ameriki zaradi tega naziranja Schmelingov kurs padel, Louisov pa rasel.

In še nekaj drugega jih je vezalo na Louisa. Občudovali so njegovo skromno vzgojo, ki je bila v tako ostrem nasprotju s Schmelingovo občestnostjo. In zakaj ne bi po-

magali takemu človeku? Mnogo belih ljudi, ki so se prej zelo malo zanimali za šport in za rasno vprašanje tudi, so oklicali Louisa za svojega in brez pomislekov stopili na njegovo stran. Vedeli so, da je dober fant in prav kmalu so ga resnično vzljubili.

V letu 1936 je Joe zmagal še na treh srečanjih. Mikku Jacobsu so ponudili Sesqui-Centennial Stadium v Philadelphiji. Ta stadion je bil znan zaradi tega, ker je na njem Gene Tunney premagal svetovnega prvaka Dempseyja. Za Louisovega nasprotnika je bil izbran Al Ettore, tretji v vrsti izvalceva. 22. septembra je gledalo njuno srečanje na omenjenem stadionu 40.000 gledalcev. Louis je napadel svojega nasprotnika Ettoreja že v začetku srečanja, toda naš muhoz ga je dobil šele v peti rundi, ko ga je dosegel s silovitimi naglimi udarci. Samo nekaj levih crochejev je bilo treba in nasprotnik je bil brez moči. Dvoboj se je končal s kratkim uppercutom, ki ga je Louis z velikansko silo sprožil v svojega nasprotnika in trenutek za tem se je že znesel v kraljestvu sanj. Odšel so ga s knock-outom.

Po teh novih zmagah Joea Louisa so se začeli boksaški strokovnjaki in zastopniki tiska znova zbirati okrog njega. Joe je brez pomisleka podpisal tudi pogodbo za srečanje z Jorgeom Bresciom v newyorškem Hipodromu, ki je bilo prirejeno 9. oktobra. Ta borba je bila kratka, toda med vsemi, kar jih je Joe imel, najbolj občudovanja vredna. V tretji rundi je južni American potisnil Louisa na vrvi ter ga obsipal s serijo močnih udarcev. Joe pa se je branil in sprožil nekoliko levih crochejev, katerih zadnji je v svo natančnostjo obhitel na Bresciovi bradi. 205 liber težki Brescia se je sesul na tla, kakor most, zgrajen na utekočemu pesku. Niti zganil se ni, ko je sodnik našel: »deset... in out.«